

**ЯК ЖУРНАЛІСТ «ВОЛИНІ»
«ЛОВИВ» АМЕРИКАНСЬКІ ЛІТАКИ
НАД ЧОРНИМ МОРЕМ І ТУРЕЧЧИНОЮ** **с.12»**

**ДЕНЬ АРМІЇ:
ЯКИЙ ТОСТ СЬОГОДНІ
ВИГОЛОСЯТЬ СОЛДАТИ
ВІЙНИ?** **с. 13»**

Четвер 6 грудня 2018 року
№91 (16 486) Ціна 6 грн
WWW.VOLYN.COM.UA

ВОЛИНЬ

НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Особливий випадок

Фото з «Фейсбук»-сторінки Тараса КОГУТА.

СЕЛЯНИ 84 ГОДИНИ БЕЗПЕРЕРВНО ЧИТАЛИ СВЯТЕ ПИСЬМО

А після чотирьох днів і трьох ночей такого марафону
вирішили ще й ... переписати Слово Боже

с. 10»

РЕКЛАМА

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ®
АНАТОЛІЯ СОВВИ

**ДІАГНОСТИКА ЗОРУ
У ВАШОМУ МІСТІ**

Керівник -
Анатолій СОВВА

Приєм за попереднім записом:

11.12 - РОЖИЩЕ - (067) 189-00-62, (095) 931-74-74
12.12 - СТАРА ВИЖІВКА - (095) 931-74-74, (0332) 72-08-58
13.12 - КОВЕЛЬ - (067) 189-00-62, (095) 931-74-74

м. ЛУЦЬК, проспект Волі, 52
(0332) 72-08-58, (095) 931-74-74, (067) 189-00-62

Читайте нас
24 години
поспіль
на сайті

VOLYN.COM.UA

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ
ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Якісні **ВІКНА**
ВОРОТА
Надійні
ДВЕРІ

При замовленні вікон
москітна сітка
в подарунок*
з 01.12 по 31.12.2018р

Ролети
Маркізи
Автоматика

Центр якісної технології

ЗахідВікнаСервіс

м. Луцьк, просп. Соборності, 26, тел.: 28-55-93, (095) 630-03-35, (068) 998-81-40
м. Луцьк, вул. Теремнівська, 57, т/ф: 71-70-54, (067) 334-78-67, (099) 233-10-66

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки та Природничо-гуманітарний університет імені Яна Длугоша в Ченстохові запрошують на навчання за програмою «Подвійний диплом» (поєднання навчання в Україні та Польщі) за спеціальностями

ЕКОЛОГІЯ та БІОТЕХНОЛОГІЯ

Протягом першого року навчання у програму закладено вивчення польської мови. Навчання у польському університеті за програмою «Подвійний диплом» є БЕЗКОШТОВНИМ. Випускники отримують диплом бакалавра зі спеціальності ЕКОЛОГІЯ у СНУ імені Лесі Українки та диплом бакалавра зі спеціальності БІОТЕХНОЛОГІЯ у Природничо-гуманітарному університеті імені Яна Длугоша в Ченстохові.

Сертифікати УЦОЯО для вступу:
1) українська мова та література, 2) біологія, 3) географія або хімія.

Контактна інформація:
Кафедра екології та охорони навколишнього середовища,
м. Луцьк, вул. Потапова, 9, каб. 220,
тел.: (098)75-15-147, (067)41-76-401, (066)74-54-582,
e-mail: ecology_department@ukr.net

ПРИХОДЬТЕ ЗА МЕДОМ! 12-16 ГРУДНЯ 9⁰⁰-17⁰⁰
у СКВЕРІ біля кінотеатру «ПРОМІНЬ»

МЕД від 77

+ ПОДАРУНОК!
КОЖНОМУ ПОКУПЦЮ

ГРИВЕНЬ ЗА ВІДЕРЦЕ

Доброго дня вам, люди!

Фото dlvomik.com.

Завдяки капеланам Бог живе на війні

Для них зброя на фронті — це молитва. Сповідати, причащати бійців, служити молебень доводиться під свист куль

«Батюшко, навчіть молитися...», «Отче, дайте хрестик, бо свій загубив під час обстрілу», «Помоліться за мене...» Такі щирі звернення священники чують постійно. Декотрі хлопці навіть не вміють правильно складати пальці, аби перехреститися. На запитання «Що штовхає їх до Бога?» — один мій знайомий капелан відповів: «Вони понад усе на світі хочуть жити».

Коли людина потрапляє в зону АТО, руйнується відчуття простору і часу, загострюються почуття, оголюються нерви. Саме капелани, підставляючи своє духовне плече, допомага-

ють бійцям не стати заручниками ненависті, аби вони не втратили своєї людяності в умовах війни. Священники на передовій дуже потрібні, для хлопців вони ще й психологи. Там разом із бійцями церковнослужителі проживають справжні фронтові будні: і дрова носять, і буржуйки розпалюють, і чай заварюють, і чотирилапих годують. Тому й горнуть пухнасті до людей, бо з ними тепло і затишно. З часом і хлопці розуміють, що цьому батюшці можна довіряти. Лише тоді приходять на відверту духовну розмову. Бо завдяки капеланам на фронті живе Бог.

Фото з facebook.com.

«За газетними вирізками проводжу батьківські збори»

Приємно, коли наші статті знаходять позитивний відгук у читачів. Ще приємніше, коли те, що публікуємо, стає людям у пригоді

Лариса ЗАНЮК

Вчитель початкових класів ОЗНВК «Колківська ЗОШ I–III ступенів – лицей» Любов Калущ (на фото) зайшла в редакцію, перебуваючи на курсах підвищення кваліфікації в Інституті післядипломної освіти, й зізналася:

— «Волинь» люблю щиро й давно, колекціоную ваші цікаві історії, поради. Недавно використала газетні вирізки на батьківських зборах: вклеїла на сердечка різних розмірів, і зробила свято порад із публікацій, а на курсах у ВІПО провела і колегам та-

Фото Лариси ЗАНЮК.

кий майстер-клас. Бо не лише батькам, а й педагогам набрали стандартні збори про дисципліну й оцінки. Хочеться душевності й доброти, — каже жінка.

Любов Олексіївна відкрита до новинок, охоче ділиться напрацюваннями, бо вчителює майже 40 літ. А ще пані Любов просила, аби редакційні оператори показали її ко-

легам на курсах фільм «Я вірю, що закінчиться війна». Пройнялася публікацією про нього.

Ця жінка залишила у мене в кабінеті частинку свого тепла за кілька хвилин. І подумалося: як пощастило її учням. Справжній учитель, кажуть, то вже завжди, бо що б не почув чи прочитав, міркує, як можна використати це в роботі.

Поліська «колібри»

На півночі Волині вдалося помітити пташку, ареал поширення якої — лісостепи

Сергій НАУМУК

«Цить-цить! Цить-ци-ци-цить!» — чую за декілька кроків від себе. Довго воджу очима по гілках, аж поки помічаю зграйку пернатих ще менших, ніж горобці. Вишукують серед хвої якусь поживу. Одна з них зависає в повітрі, тріпочучи крильцями, наче пропелер, і рухається, як полібри. Наче бовван, стою із задержкою головою, аж доки вони десь зникають.

Тихенько йду між сосон і слухаю оте «цить-цить». Помічаю мале «цитькало» за декілька метрів від себе і зауважую, що у пташки світле підгорля. Фотографую, хоч розумію — присмерк, і на знімку знайти її серед гілок буде важче, аніж десять відмінностей у дитячій книжечці.

Гаїчка-пухляк (на фото) родини синицевих (як з'ясувалося пізніше) поширена більше в лісостепових районах, але вдалося помітити її і на Поліссі.

7 ГРУДНЯ

Сонце (схід — 8.07, захід — 16.15, тривалість дня — 8.08).

Місяць у Стрільці. 29–30–1 дні Місяця.

Іменинники: Катерина, Олександр, Григорій, Євген.

8 ГРУДНЯ

Сонце (схід — 8.08, захід — 16.14, тривалість дня — 8.06).

Місяць у Стрільці, Козерозі. 1–2 дні Місяця.

Іменинники: Клавдія, Петро, Павло.

9 ГРУДНЯ

Сонце (схід — 8.09, захід — 16.14, тривалість дня — 8.05).

Місяць у Козерозі. 2–3 дні Місяця.

Іменинники: Яків, Назар, Юрій, Єгор, Богдан.

10 ГРУДНЯ

Сонце (схід — 8.10, захід — 16.14, тривалість дня — 8.04).

Місяць у Козерозі. 3–4 дні Місяця.

Іменинники: Всеволод, Роман.

11 ГРУДНЯ

Сонце (схід — 8.11, захід — 16.14, тривалість дня — 8.03).

Місяць у Козерозі, Водолії. 4–5 дні Місяця.

Іменинники: Степан, Андрій, Данило, Денис.

■ «Золоті слова»

«Блажен, хто тратити вміє, коли заходить час утрат, аби лишалася надія і виростала востократ, що білий світ — він завжди білий і завжди добрий — білий світ».

Василь СТУС,
український поет, перекладач,
правозахисник.

■ Прогноз погоди

«Як Катерина по воді, то Різдво по льоді»

7 грудня відзначається день святої Катерини. Вона вважається покровителькою шлюбу і наречених, тому в народі її ще називають Женодавицею. Цього дня влаштовувалися народні гуляння, катання на санках із гірок — санниці. У народі говорили: «Молода зима з гір на санках спускається»; «Зима дойме не миттям, так катанням, не голодом, так холодом». Ясна погода на Катерину вказує на морозну зиму

А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Лесі Пасічник, **7 грудня — хмарно, невеликий сніг із переходом у дощ, місцями слабка ожеледь, на дорогах місцями ожеледиця.** Вітер південний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від мінус 4 до плюс 1, вдень — від 1 градуса морозу до 4 тепла. **8-го — хмарно, вночі невеликий сніг та дощ, на дорогах місцями ожеледиця.** Вітер південно-західний, 7–12, місцями пориви — 15–20 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від мінус 2 до плюс 3 градусів, вдень — 0–5 із позначкою «плюс». **9-го — хмарно, вночі невеликий дощ із мокрим снігом, на дорогах місцями ожеледиця.** Вітер південно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від мінус 2 до плюс 3, вдень — 1–6 із позначкою «плюс». **10–11-го — хмарно, вночі невеликий дощ із мокрим снігом, вдень невеликий дощ.** Вітер західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від мінус 2 до плюс 3, вдень — 0–5 із позначкою «плюс».

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 7 грудня було 1960 року — плюс 11, найхолодніше — 1978-го — мінус 20 градусів.

У Рівному 7 грудня небо буде вкрито хмарами. Ближче до вечора піде дрібний сніг. Температура повітря — 6–1 із позначкою «мінус». 8-го — від мінус 1 до плюс 2. 9-го — 0–3 тепла. 10-го — від мінус 1 до плюс 3. 11-го — від мінус 1 до 0 градусів.

Ведуча рубрики Людмила ВЛАСЮК.

Тел. 72–38–94.

Цікава

ГАЗЕТА
«РІДНИЙ КРАЙ»

«РОСІЙСЬКОЇ НЕ РОЗУМІЮ»

«Цікава»

«Цікава»

«Цікава»

«Цікава»

«Цікава»

«Цікава»

«Цікава»

«Цікава»

«Цікава»

«Цікава»

«Цікава»

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за 6 грудня:

Полонений путінцями моряк Олег Мельничук: «Російською — не розумію!»

Коли чекала з війни чоловіка і двох синів, народилася... молитва

Його називали шарлатаном, а він поставив на ноги тисячі хворих

«ЦІКАВА»
ЗА 6 ГРУДНЯ
ВЖЕ У ПРОДАЖУ!

А ще «Цікава» роздала 50 подарунків!

Вміємо господарювати

Фото agrovolyn.gov.ua.

Унікальний шведський доїльний зал, так звана карусель, обслуговує одночасно 24 корови.

Фото agrovolyn.gov.ua.

Володимир Яренчук упевнений, що робить потрібну для держави й українців справу.

ХОЧЕТЕ ПОБАЧИТИ ЄВРОПУ — ІДЬТЕ В ЗАДИБИ!

У фермерському господарстві «Перлина Турії» Турійського району відкрили новозбудований сучасний комплекс для елітного молочного стада

Алла ЛІСОВА

Цього дня на великому асфальтовому плацу було велелюдно. В село Задиби, яке давно отримало неофіційний статус неперспективного, прибули голова Волинської обласної державної адміністрації Олександр Савченко, начальник головного управління Держпродспоживслужби в області Богдан Лозинський, директор департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації Юрій Горбенко, голови Турійської райдержадміністрації та райради Орест Василюшин та Ольга Черен, керівники найпотужніших агроформвань нашого краю.

Після символічного перерізання червоної стрічки громада, що зібралася на урочистість, отримала можливість побачити новітній комплекс, який запрацює на повну потужність уже з 10 грудня нинішнього року. Роз-

рахована ферма на 600 голів молочної худоби, але поки що утримуватиметься 280. Для комплектації закупили велику рогату худобу зарубіжної селекції — 168 голів нетелей голштинської

«**Фантастичними технологіями, коли худобу доглядає робот, назвав побачене голова Волинської ОДА Олександр Савченко.**»

породи в Німеччині та 99 — у Польщі. Комплекс облаштований за європейськими стандартами. Тварини потребують якісної генетики, відповідного раціону й чистого повітря — і тут усе передбачено. Унікальний шведський доїльний зал, так звана карусель, об-

слуговує одночасно 24 корови.

Це перша ферма такого типу не лише в нашій області, а й у Західній Україні. Як розповів директор сільгоспідприємства, депутат обласної ради Володимир Яренчук, у планах — зведення нових корівників. До слова, зараз у «Перлині Турії» кожна з 447 корів у середньому дає 8500 л якісного молока на рік!

Фантастичними технологіями, коли худобу доглядає робот — корову будить, годує, поїть, видоє, — назвав побачене голова ОДА Олександр Савченко, наголосивши, що Волинь гордиться своїми товаровиробниками. Хто раніше мріяв про таку високу врожайність зернових, буряків, кукурудзи? Тому, як зазначив губернатор, неправда, що в нас «усе пропало», як полюбляють казати песимісти. І держава не стоїть осторонь — із 24 мільйонів гривень, вкла-

дених у будівництво тваринницького комплексу, з держбюджету «Перлина Турії» отримає 6 мільйонів компенсації на відшкодування його вартості. Бачить позитивну динаміку у розвитку тваринництва в області директор департаменту агропромислового розвитку Юрій Горбенко.

Присутні ознайомилися також із уже діючим тваринницьким комплексом, де розміщені елітне молочне стадо, щойно народжені телятка, пункт штучного запліднення. Володимир Яренчук докладно розповів, як працюватимуть усі вузли нового комплексу, які обслуговуватимуть 40 осіб, що дуже важливо для села, звідки виїжджає молодь. А взагалі фермерське господарство «Перлина Турії» забезпечує роботою майже 150 чоловік, котрі отримують високу заробітну плату. Саме тому на урочистості працівники дякували своєму керівникові. Володимир Арсентійович теж казав спасибі тим, хто його підтримує, а також мовив:

— Дехто мене не розуміє, вважає, що гроші краще вкладати у відкриття барів, ресторанів, тогто, що швидко окупиться. Але я вірю, що це потрібна справа для держави й для українців. Я не знаю, скільки Бог ще вділить мені життя, та впевнений, що розпочате продовжать мої діти та внуки.

Цього дня линула музика, було чимало привітань за українським звичаєм — із запашним короваєм, виступами учасників художньої самодіяльності. Бо привід справді серйозний. Розвиваючи виробництво, яке трохи більш як за десять років досягло високих результатів в усіх галузях, Володимир Яренчук має передовсім одну мету — розвивати село. Чимало коштів вкладено в будівництво і ремонт інфраструктурних об'єктів, зокрема шкіл і лікарень восьми сільських та селищних рад Турійського і Ковельського районів, на теренах яких керівник господарює, впорядкування доріг, кладовищ. Спілкуючись із Володимиром Яренчуком, не перестаєш дивуватися його високій працездатності, інтелекту (нещодавно вивчив німецьку мову), ентузіазму, невичерпному бажанню допомогати людям. На таких господарниках і тримається Україна! ■

Варто знати

Відео на запит, або Як телеглядачеві не залежати від програми передач

Донька із зятем тепер не часті гості в батьківському домі: своя квартира та щоденні клопоти. Тим з більшою радістю зустрічають їх тато і мама. Цього разу старші ніби не в своїй тарілці, обоє якісь роздратовані

Дмитро ПРОКОПЧУК

Причину довго з'ясувати не довелося. Батька одразу як прорвало:

— Що у нас робиться, скільки років дивився матчі європейських ліг по телевізору, а тепер жоден канал не показує. Не можу побачити гри ні «Шахтаря», ані «Динамо». Тільки в інтернеті доступно, але ж там картинка смикається, паузи, повтори — жодного задоволення.

І в мамі такі самі проблеми. Влітку більше часу проводила на вулиці, а зараз, коли похолодало, за давньою звичкою потягнулася до телевізора, а він від зовнішньої антени приймає сигнал і ловить 32 українські канали.

— Який із них толк, — обурюється жінка. — То рекламні паузи хвилин по двадцять, то фільми жаків показують або політики

базикають безупинно. А хочеться загорнутися у плед і дивитися приємні фільми про кохання, щасливі сім'ї, подорожі до екзотичних країн.

— Я вас зрозумів, — резюмував зять. — А ми з такими проблемами тепер не стикаємося. Ви ж знаєте, я теж футбольний уболівальник, Даша любить «зависати» на перегляді «мільних опер». Спочатку хотіли підклю-

чити кабельне телебачення, але в нашому мікрорайоні немає такої мережі. І я з'ясував, що, підключивши інтерактивне телебачення, можна отримати максимальний контроль над контентом і процесом перегляду, а також доступ в інтернет з екрана телевізора. Пропозицій зараз багато. Я вибрав варіант від компанії ВОЛЯ тому, що у неї дуже великий вибір телеканалів і фільмів.

— Мивзяли пакет інтерактивного ТБ, в якому більш як 120 каналів, — додала дочка. — Таке ТБ набагато зручніше за телевізор, підключений до антени. У вас обмежені можливості: перемикає канали, звук регулювати, яскравість, а я можу зупинити перегляд, потім за якийсь час дивитися далі або перемотати на початок. А ще у ВОЛІ є така чудова фішка, як онлайн-кінотеатр. Кажуть, у ньому понад 30 тисяч фільмів, але я ще не встигла подивитися і десятої частини.

Мені подобається, що тепер ми не залежимо від програми телепередач. Це такий сучасний підхід до телебачення, коли тобі нічого не диктують і ти вільний у своєму виборі.

— А мені дуже подобається новий сервіс компанії «Воля Футбол +», — продовжив зять. — Час показу матчів вищого рівня задарма пішов безповоротно, футбольні клуби та телеканали хочуть отримувати гроші за трансляції, вкладати їх у свій розвиток. Мені як активному уболівальнику дуже пощастило: нещодавно телеканали «Футбол 1»/«Футбол 2» та компанія ВОЛЯ отримали офіційний статус і права трансляторів усіх матчів Ліги чемпіонів і Ліги Європи УЄФА до 2021 року. Тож нова додаткова послуга «Воля Футбол +» — те, що мені потрібно! Є час — дивлюся матчі Ліги чемпіонів і Ліги Європи в прямому ефірі, зайнятий — не питання, подивлюся пізніше в запису, та ще з оглядами і кращими моментами.

— Отже, шановні мамо і тату, не турбуйтеся, робіть, як ми: починайте управляти телебаченням і не залежати від програми телепередач, — побажали молоді своїм батькам. ■

Погляд

Людмила ВЛАСЮК,
спеціальний кореспондент
«Газети Волинь»

Я БУДУ ЙТИ ПЛІЧ-О-ПЛІЧ, А НЕ ЗА СПИНОЮ...

На фронті священники ведуть свою війну — за людські душі. Олександра Ланового (на фото) там знають і чекають з особливою вірою. Він із перших днів протистояння підтримував хлопців, забирав звільнених із полону. Дорогами Сходу маневрує і сьогодні, доки більшість із нас байдуже перемикає канали, коли озвучують статистику ООС

І раптом я дізнаюся, що капелана, якого поважають бійці з різних куточків України, під час голосування за присвоєння звання «Почесний громадянин Маневичького району» не підтримали свої ж депутати. Невже не вистачило добрих справ у цього священика?! У соціальних мережах люди залишають чимало емоційних відгуків. Одні висловлюють схвалення і захоплення, інші пишуть доволі гіркі речі, зовсім не знаючи цієї людини. Найнеприємніше, коли читаєш: «він — московський піп». Таке собі своєрідне тавро. Мені особисто дуже прикро: не в мене ж ховається в цьому зловіщому «МП», за якою вже не бачать людини?! Ніколи не оцінювала людей за належністю до котрогось із патріархатів: цінувала людяність, а в храм ішла до Бога. Хоча ближчою і зрозумілішою мені є служба українською мовою. Але тут ідеться не про конфесію, а про жертвовну громадянську позицію, благочестиві справи, про звичайного християнина, який просто робить те, що велить йому душа.

Для мене він є дуже нетиповим і сучасним священиком. Не «московським попом», а людиною, до якої хочеться знову й знову повертатися, бо розмова з нею додає впевненості та віри. Ще з першої зустрічі запам'ятала його харизматичну і щирі усмішку. Дивовижно, але цю особливість не зачепила навіть війна, на якій він як капелан перебуває з 2014 року і разом з бійцями пройшов найгарячіші точки Донбасу.

«Дехто з осудом говорить, дивлячись на світліни із фронту: «Як можна зі зброєю приклонятися до ікони?» А я їм відповідаю: «А що ж ви хотіли! Це ж війна! — пригадую нашу розмову з настоятелем. — У них на війні стільки віри, що її не порівняти ні з нашими молитвами в мирі, ні з постами. І найсправжнісіньке почуття розкаяння у гріхах. І сповідь для них не лише над іконою, а й тоді, коли ми просто п'ємо чай. У ці хвилини вони розповідають такі речі, про які на звичайній службі духівникові не скажуть».

Війна триває, але для багатьох із нас вона почала відходити на другий план. І неприємно від того, що найчастіше вигукують «Московського попа геть!» ті «патріоти», котрі взагалі не мають стосунку ні до церкви, ні до війни. А можливо, цей «піп» робить для своєї країни щось вагомим. Вже й не знаю, чи вірять вони взагалі в Бога, якщо дозволяють собі подібні репліки. Я можу зрозуміти, коли такі речі говорять військові, пропущені через м'ясорубку війни. Але мені важко осягнути цю жорстокість тут. Змагаючись у цинічності та несправедливості, ми втрачаємо не лише один одного. Але й сенс того, заради чого воюємо. Таке ставлення нічого не дасть для зміцнення ні тилу, ні фронту. Тільки тріщини. Бо найважливіша перемога полягає у зміні не так територіальних кордонів, як усередині нас.

При нашій останній зустрічі в Оконському храмі отець Олександр сказав: «Я завжди буду пам'ятати ті кілометри безкрайнього поля. І поруч вони — наші хлопці. Тоді не страшно, коли хтось є поруч. Як правило, бійці йдуть попереду зі зброєю, і ми переходимо з позиції на позицію. І коли це дозволялося, я теж намагався йти поруч. Щоб бути в тих самих умовах, що й вони».

Єдине, що можу пообіцяти від себе: я буду йти пліч-о-пліч, а не за спиною. Такі люди цього варті, і вони потрібні не лише нам, а й Україні. ■

У всіх на вустах

«НЕ ДАЙ БОГ ІЗ МОЇМ СИНОМ БУДЕ ЩОСЬ НЕ ТАК, ТИ З ЮЛЬКОЮ ЛЯЖЕШ»

Батько пораненого і полоненого Росією моряка пригрозив Ляшку та Тимошенко

Анастасія СИДОРУК,
glavcom.ua

Родичі моряків та працівників СБУ, захоплених під час атаки на українські військові кораблі в Чорному морі з боку Російської Федерації, вже не витримують, спостерігаючи за розвитком політичної ситуації довкола воєнного стану та визволення своїх близьких.

Нагадаємо, серед 24 членів екіпажів є троє поранених, зокрема працівник контррозвідки СБУ Василь Сорока. Його батько, колишній голова Балтської райради Одещини Віктор Сорока, надзвичайно гостро відреагував на поведінку Юлії Тимошенко та Олега Ляшка, які торгувалися щодо дати проведення виборів, блокували трибуну парламенту, чим затягнули розгляд питання щодо введення воєнного стану на кілька годин, і загалом зробили з нього ганебне шоу, за яким спостерігав увесь світ.

— Не дай Бог із моїм сином буде щось не так, ти з Юлькою ляжеш, — написав Віктор Сорока на своїй сторінці в соцмережі Facebook.

Пізніше в інтерв'ю одному з телеканалів він пояснив: «Після того, як ми отримали інформацію, що кораблі розстріляні, що є військовополонені, і ми нічого не знаємо про їхню долю, виходять представники, яких народ обрав до парламенту, і торгуються з президентом щодо введення чи невведення воєнного стану.

Дивлячись на популізм політиків, батько полоненого Василя Сороки (на фото) не стримував слів та емоцій.

«Визволіть хлопців, а потім думайте про вибори. Держава в небезпеці, а не ваші рейтинги, ваші крісла.»

Хіба це народні депутати? Коли в нас є факт агресії, коли кораблі під прапором РФ розстрілюють судна, які йдуть під українським прапором, і це робиться в міжнародних водах, а в цих людей у голові лише вибори. Моя думка — то не народні депутати.

Треба об'єднатися, щоб визволити наших полонених, наших поранених. І я б повторив Ляшку у вічі, що він погань, перша ско-

тиняка, яка не робить нічого для повернення хлопців додому. Визволіть хлопців, а потім думайте про вибори. Держава в небезпеці, а не ваші рейтинги, ваші крісла, — заявив Віктор Сорока.

Якби Путін справді пішов у наступ того вечора, парламент би виявився просто недієздатним, а українська армія без воєнного стану — напівпаралізованою. І йдеться про людей, які лізуть у Президенти, тобто хочуть бути Верховним Головнокомандувачем!

А емоції батька цілком зрозумілі. Його син, імовірно, мучився від болю в ті хвилини, коли Тимошенко з Ляшком стрибали довкола трибуни і жодного разу не згадали про полонених. ■

Пульс дня

Об'єднавчий собор відбудеться 15 грудня

Дай, Боже, мудрості православним ієрархам України, щоб вони гідно провели це велике історичне зібрання!

Про його дату вчора повідомив Президент Петро Порошенко. За його словами, собор, що затвердить статут Української автокефальної православної церкви та оберє предстоятеля, відбудеться у Святий Софії, яка «протягом століть була центром українського релігійного життя». Глава держави додав: Вселенський патріарх Варфоломій поінформував, що підписав відповідні листи із запрошеннями ієрархам УПЦ Київського

патріархату, УАПЦ та УПЦ Московського патріархату взяти участь у зібранні. «Тепер колосальна відповідальність лягає на ієрархів українських церков — у мирі, злагоді, в дусі християнської любові та патріотизму провести собор, обрати предстоятеля, який поїде до Стамбула й отримає Томос, — зазначив Президент. — Московський патріархат не буде диктувати умов, клеймити, хто у нас канонічний, а хто — безблагодатний. Віряни самі обиратимуть, до якої церкви їм ходити, ніхто нікого ні до чого силою не спонукатиме. І ми не дамо Кремлю розпалити міжрелігійний конфлікт», — наголосив він. ■

150 тисяч ялинок виростили цього року в державних лісгосподарських підприємствах Волині. В області створено 250 гектарів плантацій цих дерев. Загалом на них росте близько мільйона ялинок, 150 тисяч із них уже придатні до реалізації. Мінімальна ціна цього року становить 60 гривень, середня — 70–80 за ялинку. 7 підприємств уже почали реалізацію, продали понад 10 тисяч новорічних дерев.

Пряма мова

Олександр ДРАБИНКО, митрополит Переяслав-Хмельницький і Вишневський УПЦ Московського патріархату, заявив, що колишній предстоятель цієї церкви митрополит Володимир у своєму заповіті наголосив на необхідності для України автокефалії:

«Ми говорили і на цю тему (автокефальної української церкви. — Ред.) неодноразово. І тут серед експонатів можна побачити газету — його інтерв'ю за 1993 рік, в якому він чітко каже, і в заповіті він про це говорив, що кінцевою метою того шляху, яким ми йдемо, має бути канонічна автокефалія.

Слава Богу, я сподіваюся, найближчим часом ми її отримаємо.»

■ Стосується кожного

ПРАВО НА ЗДОРОВ'Я

«Гроші йдуть за пацієнтом» — головний девіз медичної реформи, перший етап якої стартував майже рік тому. Для початку нові ідеї і досі (а це вже третій рік поспіль) в. о. міністра охорони здоров'я Уляни Супрун апробували прогнозовано на «первинці»

Соломія ДОБРОЛЮБОВА

ПЛАНУВАЛИ І... НЕ ВРАХУВАЛИ

Цього року, як заявили урядовці, у пацієнтів нарешті з'явилось право обрати лікаря за своїми власними вподобаннями, а не за місцем реєстрації. Механізм впровадження наче простий: приходиш у поліклініку чи амбулаторію, знаходиш фахівця і укладаєш із ним декларацію. Один лікар, згідно із медреформою, може обслуговувати не більш як 2000 пацієнтів. Відтепер зарплатня сімейного лікаря чи педіатра безпосередньо залежатиме від кількості декларацій. І такий крок — це дійсно позитивний момент. Адже нині в Україні дефіцит медиків. І головна причина — мізерна зарплатня. Та, впроваджуючи нововведення, пані міністр та інші реформатори, вочевидь, не взяли до уваги багатьох моментів.

У поліській глибинці — у селах Фаринки, Соснівка, Волиця та Півне Камінь-Каширського району — люди бояться лишитися без лікаря. На цю округу, а це на 4000 осіб, є лише 1 сімейний лікар — Оксана Кухтей. Однак у результаті медреформи половина її пацієнтів стане колишніми.

«Згідно із положенням нової медичної реформи я вже набрала 2000 пацієнтів, а більше не дозволяється. В нас був молодий лікар із Луцька, проте через мізерну зарплатню плати ніхто працювати не хоче, адже у сусідній Польщі можна заробити значно більше», — розповідає Оксана Кухтей.

Добиратися до найближчої лікарні (у районний центр) близько 20–30 кілометрів дорогою, яка рясніє вибоїнами. Квиток — з огляду на теж, до слова, «реформовані» пенсії — не з дешевих. А далі можна і не продовжувати...

ПОТРЕБА У МЕДПОСЛУГАХ Є

І поки у міністерських кріслах мудрують, як втілити обіцяне, ще торік у Ківерцівському районі з ініціативи та за підтримки народного депутата Ірини Констанкевич започатковано програму «Здоров'я — кожному мешканцю села». У її рамках відбуваються виїзні прийоми лікарів у глибинках у приміщеннях ФАПів. Тут же роблять кардіограми, підбирають окуляри. Огляд проводять терапевт, педіатр, акушер-гінеколог, окуліст. І до них завжди величезні черги. За день фахівці приймають по 150–260 (!) пацієнтів. Нещодавно географія програми розширилася й на інші райони 23-го виборчого округу Ірини Констанкевич — Камінь-Каширський, Маневецький та Любешівський. До речі, днями у селі Бірки на Любешівщині прийшла рекордна за час дії програми кількість людей — 313!

«Статистика свідчить, що смертність серед сільського населення в 1,5 раза перевищує цей показник у містах», — розповідає народний депутат Ірина Констанкевич. — Так виходить: що далі людина від районної лікарні, амбулаторії, то менше шансів у неї на ранню діагностику, ефективне лікування. Отож ми вирішили: якщо не можуть ці сотні чи тисячі хворих дістатися до закладів, де б їм надали медич-

ну допомогу, потрібно їхати до них. Саме так народилася ідея програми «Здоров'я — кожному мешканцю села». Нашу ініціативу підтримали головні та профільні лікарі районних лікарень, за що хочу їм щиро подякувати».

А про величезну потребу у медконсультаціях свідчить те, що виїзний прийом лікарів подекуди триває із самого ранку і до пізнього вечора.

«У районну лікарню ми вже їдемо, коли аж допече і виходу іншого нема, — розповідає жінка з Боровного Камінь-Каширського району, яка прийшла до окуліста. — Он я вже недобачаю. Сама собі купила якісь окуляри, але загубила їх. Так уже деякий час без них. А тут лікарі приїхали. То як не прийти, щоб перевірили зір та виписали окуляри?! У районний центр я ж так і не поїхала би».

І так у селах думає більшість. За буденними клопотами, матеріальною скрутою люди нехтують найціннішим — своїм здоров'ям.

УТОПІЯ, ВІДРВАНА ВІД РЕАЛІЙ

Доступна і якісна сільська медицина — це ще один постулат медичної реформи. І, напевне, 2018 рік найбільше в цьому контексті запам'ятається заявою про чергову інновацію: на селі буде телемедицина — фельдшерів дистанційно консультуватимуть вузькопрофільні лікарі за допомогою інтернет-зв'язку. Хоча в українських реаліях — це утопія.

Але, аби довести серйозність намірів на впровадження такого кроку, з держбюджету передбачили спочатку 4, а через кілька міся-

«Якщо не можуть ці сотні чи тисячі хворих дістатися до закладів, де б їм надали медичну допомогу, потрібно їхати до них. Саме так народилася ідея програми «Здоров'я — кожному мешканцю села».

ців виділили ще 1 мільярд гривень. А програму назвали «Сільська медицина». До слова, чимало ФАПів уже давно потребують хоча б елементарного косметичного ремонту. У багатьох навіть немає водопостачання та внутрішніх вибиральних, опалення, або ж воно тут гічне.

Тому перші владці країни на словах задекларували: відкриють 505 ультрасучасних амбулаторій і наочно покажуть там, яка-то телемедицина в дії. Більше того, держава відтепер обіцяє дбати про створення усіх умов для молодих фельдшерів та лікарів, в тому числі і житлом заохочувати їхати на роботу у глибинку. Поки що за рік із обіцяних півтисячі відкрили аж одну амбулаторію, у Кіровоградській області.

Для Волині на ці потреби було спрямовано з тих таки згаданих вище 5 мільярдів гривень 189,4 млн грн. Як повідомив нещодавно відділ інформаційної політики облдержадміністрації ці кошти спрямують на будівництво та капітальний ремонт 15 амбулаторій, придбання 130 службових автомобілів та медичного обладнання. Однак, згідно із даними порталу Prozorro станом

За минулий парламентський рік на розвиток закладів охорони здоров'я 23-го округу Ірина Констанкевич залучила 3 мільйони 810 тисяч з фонду соцеконому.

на 4.12.2018, лише щодо двох (!) амбулаторій укладені договори на будівництво, щодо 7 — тривають тендерні процедури.

Звичайно, задекларовані зміни у сільській медицині вкрай потрібні. Але з постійним недофінансуванням цієї галузі і постійними позичками у Міжнародного валютного фонду їх годі уявити.

«У 2018 році на медицину у держбюджеті передбачили близько 86 мільярдів гривень. В еквіваленті на одного мешканця України — це 2000 гривень. У держбюджеті-2019 виділена сума зросла майже на 10%, однак, враховуючи рівень інфляції і навіть елементарне підвищення мінімальної заробітної плати, це абсолютно не відчутється, — по-

нагадаємо, що вже неодноразово порушувалося питання про закриття Колківської лікарні. За допомогою Ірини Мирославівни її вдалося відстояти. Аналогічна ситуація була і з Цуманською райлікарнею. Зараз вона — вже на території ОТГ.

«До нашої установи люди звертаються дуже багато. І це не лише через подорожчання проїзду до райцентру, а й через відмінну якість послуг, які надаються лікарями медзакладу. А завдяки новітньому обладнанню — відеоскопу та аналізатору крові — наші пацієнти отримують оперативне обстеження та вчасне діагностування», — розповідає в. о. головного лікаря Олена Граузе.

До слова, воно було придбане за державні кошти з фонду соціально-економічного розвитку (соцеконому) завдяки Ірині Констанкевич.

Сучасний аналізатор дає змогу робити аналіз крові за 20 параметрами лише за одну хвилину.

«Тридцять років тому, коли я розпочала практикувати в Цумані як лікар-гінеколог, стояло на обліку лише двоє онкохворих. А тепер, на жаль, чи не кожного тижня діагностуємо у жінок рак. І цінність відеоскопу в тому, що за його допомогою цю хворобу виявляють на ранніх стадіях, а тому у пацієнтки в разі збільшуються шанси на одужання», — зауважує лікар-гінеколог Цуманської райлікарні Валентина Януль.

Цього року допомогти з українським обладнанням вдалося і Любешівській центральній районній лікарні. Як розповів головний лікар Богдан Іванів журналістам газети «Нове життя», було проведено повний капітальний ремонт флюорографічного апарату. Серед переваг роботи оновленого обладнання — зниження променевого навантаження, зростання пропускної спроможності. Ремонт обійшовся у 740 тисяч гривень держкоштів. Їх виділили з фонду соцеконому за ініціативи народного депутата Ірини Констанкевич.

Офтальмологи Камінь-Каширської центральній районній лікарні почали працювати з новими автокераторефрактометром, за допомогою якого підбирають пацієнтам окуляри та лінзи, та безконтактним

Фото з архіву Ірини КОНСТАНКЕВИЧ.

тонометром, що вимірює очний тиск. Придбати їх вдалося завдяки тим коштам, що виділялися з різних бюджетів: районного (300 тис. грн), обласного (400 тис. грн) та державного, зокрема із фонду соцеконому за підтримки Ірини Констанкевич (680 тис. грн).

Зауважимо, що у 2018 році у Маневецькій центральній районній лікарні почав працювати маммограф. Обладнання — дороговартісне (1 млн 275 тис. грн). Його теж придбали за кошти з фонду соцеконому за поданням народного депутата. Ця апаратура необхідна для обстеження молочних залоз і дає змогу виявляти новоутворення від 3 міліметрів.

Загалом за минулий парламентський рік (вересень 2017-го — серпень 2018-го) на розвиток закладів охорони здоров'я 23-го округу Ірина Констанкевич залучила 3 мільйони 810 тисяч з фонду соцеконому.

ВІДСТОЯТИ ЖИТТЯ

Останні кілька місяців топ-тема чи не усіх зустрічей у районах 23-го округу — нестача коштів на інсулін. Звернулася до народного депутата і Волинська спілка діабетиків. Видатки на ці потреби покриваються за рахунок державних коштів. Ірина Констанкевич неодноразово зверталася з цього приводу і до прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана, і до міністерства охорони здоров'я. Під час години запитань до уряду Ірина Констанкевич питання щодо забезпечення інсуліном адресувала безпосередньо Уляні Супрун. Відповідь міністерки, що кошти на життєво необхідний препарат повинні знайти на місцях, неабияк обурила нардепа.

Додамо, що у Волинській області 26 тисяч людей хворі на цукровий діабет, із них 4,5 тис. — постійно потребують інсуліну, у тому числі майже 200 дітей.

Врешті з держбюджету, хоч і не в повному обсязі, таки виділили гроші на інсулін. Частину все ж довелося передбачати з місцевих бюджетів. Як буде у 2019 році — питання поки що риторичне.

Допомогти з лікуванням пожиттєвих захворювань, при проведенні складних операцій — з такими проханнями до народного депутата звертаються дуже часто.

З 1 січня 2019 року в Україні вступає в дію закон, який дозволяє трансплантацію органів після смерті донора за умови, що він заздалегідь надав письмову згоду на це.

«Щорічно трансплантації серця потребує 2 тисячі українців, пересадки нирки — 4 тисячі, печінки — 2–2,5 тисячі. Багатьох таких людей, які щодня втрачають надію на одужання, я знаю особисто. Їхні історії — це найголовніший аргумент моєї підтримки цього закону», — каже Ірина Констанкевич.

Порушувала на рівні МОЗ нардеп і питання щодо включення до Національного переліку основних лікарських засобів сучасних препаратів для таргетної терапії, тобто тих, які блокують ріст ракових клітин. Проблеми виникають в лікарнях через те, що відсутній чіткий механізм щодо здійснення регіональних закупівель лікарських засобів, котрі не увійшли до Нацпереліку. Через таку ситуацію онкохворі пацієнти вимушені переривати лікування або ж купувати препарати за свої кошти.

«Ми завжди будемо підтримувати людей та захищати їхнє право на збереження здоров'я», — зауважує народний депутат Ірина Констанкевич. ■

НОВИНИ КРАЮ

НЕ ХОЧЕШ СТОЯТИ В ЧЕРЗІ — ПЛАТИ

Співробітники Служби безпеки України викрили на систематичних поборах інспектора прикордонного контролю Луцького загону

Іванна ПОЛИЩУК

Оперативники спецслужби встановили, що прикордонник вимагав гроші від водіїв вантажного транспорту за пропуск поза чергою на митний пост «Ягодин». Сума неправомірної вигоди становила чотириста гривень з автомобіля. До протиправної діяльності інспектора залучив як посередника місцевого жителя. Правоохоронці затримали обох зловмисників при отриманні чергового хабара. Раніше співробітники СБУ задокументува-

ли декілька фактів одержання фігурантами справи неправомірної вигоди на суму 1600 гривень.

Під час санкціонованих обшуків в особистих речах та за місцем проживання затриманих осіб, а також в автомобілі посередника правоохоронці виявили понад 27 тис. гривень. У межах розпочатого слідчими СБУ провадження за ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України тривають невідкладні слідчі дії. Заходи з викриття зловмисників проводились під процесуальним керівництвом військової прокуратури. ■

ВИСОКЕ ВИЗНАННЯ ЗАСЛУГ НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ

В Указі Президента України «Про відзначення державними нагородами України з нагоди 27-ї річниці підтвердження всеукраїнським референдумом Акта проголошення незалежності України 1 грудня 1991 року», розміщеному на сайті глави держави, є прізвища й волинян

Олена ВОЛИНЕЦЬ

За значний особистий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення, багаторічну сумлінну працю голова Волинської обласної організації профспілки працівників соціальної сфери України Галина Микитюк удостоє-

на ордена Княгині Ольги II ступеня.

Завідувачеві кафедри Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, докторові історичних наук, професору Володимиру Барану присвоєно звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Звання «Заслужений донор України» відтепер мають наші земляки Микола Маїл та Сергій Гніровський. ■

Більше новин — на сайті

VOLYN.COM.UA

Точка зору

«Ми зобов'язані виконувати обіцянки», — Покровський про 2 мільйони на житло для воїнів АТО

Депутат Андрій Покровський (на фото) виділив на програму співфінансування житла учасникам бойових дій на Сході України мільйон гривень власних коштів, таким чином підштовхнувши міську владу скерувати туди ще 1,2 мільйона гривень із бюджету Луцька

Руслан ПИЛИПЧУК

Кошти мають спрямувати на придбання помешкань для атовців на умовах фінансування 50% на 50%. Про це йшлося 29 листопада під час сесії Луцькради.

Начальник управління бюджету та фінансів Лілія Єлова повідомила, що Андрій Покровський перерахував до бюджету міста один мільйон гривень власних коштів на співфінансування житла для учасників АТО. Також спрямують на фінансування цієї програми 1,2 мільйона гривень з міської казни через департамент соціальної політики.

Варто зауважити: на попередньому сесійному засіданні депутат Покровський наголосив, що під час чергової сесії керівництво «укропівської» більшості повинно згадати про те, що обіцянки треба виконувати, і знайти можливість виділити ще мільйон на цю програму від міської ради.

У коментарі для ІА «Конкурент» Андрій Покровський зазначив, що керівництво міста, прийнявши таке рішення, дає змогу використати ту суму, яку виділив він особисто.

«Програма не виконана повністю: з передбачених

Депутат Луцькради та засновник громадянського руху «Свідомі» снів на вітер не кидає.

«У 2018-му ми вже зараз маємо 10,5 мільйона від пайової, а до кінця року ця сума має становити 15 мільйонів гривень.»

11 мільйонів гривень ми виділили тільки 8 мільйонів із міського бюджету», — зауважив Покровський.

Відтак програма досі недофінансована. До того ж у 2017 році з ініціативи депутата Андрія Покровського було ухвалене Положення про пайову участь забудовників у новій редакції, згідно з яким розмір пайової участі для забудовників багатоквартирних будинків був піднятий з 1,5% до 3%. Також цим проектом передбачено, що 50% отриманої від пайової участі суми скерують на програму придбання житла для атовців на умовах фінансування 50% на 50%.

«Ці гроші мали б надійти

з пайової участі, яка з моєї ініціативи у 2017 році наповнила бюджет міста майже на 14,5 мільйона гривень, що на 8,5 мільйона більше, ніж передбачалося. У 2018-му ми вже зараз маємо 10,5 мільйона від пайової, а до кінця року ця сума має становити 15 мільйонів гривень. Це відповідь на те, де брати кошти на програму забезпечення квартирами учасників АТО.

Я вважаю, що ми зобов'язані виконувати ті рішення й обіцянки, які приймали і давали нашим воїнам тут односторонньо. Зараз це особливо актуально, враховуючи ситуацію в нашій державі», — наголосив Андрій Покровський. ■

Резонанс

Нашахраювала майже на півмільйона гривень

Бізнес на чужих коровах організувала для себе жителька села Воютин Луцького району Наталія Миколаївна Удот (на фото)

Микола СПРАВЕДЛИВИЙ

Перебуваючи у трудових відносинах із сільськогосподарським приватним підприємством «Несвіч», Наталія Удот вирішила трохи підзаробити. Будучи уповноваженою керівником господарства на здійснення продажу великої рогатої худоби, жінка вирішила, що частина доходів від її реалізації має залишатись у неї. Удот Н. М. видавала покупцеві накладну, в якій проставляла дійсну вагу товару, вартість кілограма і суму до сплати. Приміром, громадянин Р. за голову ВРХ вагою 433 кг за ціною 40 грн за кілограм мав сплатити у касу 17 320 грн. Розрахунок проводився готівкою. Операція купівлі-продажу засвідчувалася відповідними документами. Суть шахрайства полягала в тому, що на накладній, яка видавалася покупцеві, був відсутній номер. Таку ж накладну, тільки вже пронумеровану, але з іншою, заниженою сумою, де значились інші вага, вартість за кілограм

товару, жінка подавала в бухгалтерію. З боку покупця все було чисто і чесно, з боку Удот Н. М. — підробка документів і привласнення коштів. На першій «операції» пані Удот заробила 2620 грн. Такий варіант отримання прибутку їй сподобався, тож вона ще з більшим ентузіазмом узялася «до роботи», суми сягали 5 тисяч і вище. Дійшло до того, що привласнила аж дві «корови». Худоба реалізовувалась і громадянам, і юридичним особам. У всіх випадках підроблялися документи. Так тривало з березня по серпень 2015 року.

У тому ж таки 2015-му в СГПП «Несвіч» запідозрили нестачу великої рогатої худоби. За вказівкою очільника підприємства провели взаємозвірку із фізичними та юридичними особами, що були відображені у бухгалтерських документах підприємства як кінцеві покупці ВРХ. Як результат — виявлено суттєві розбіжності. Після цього керівництво через оголошення в газетах попросило осіб, які купували худобу, звернутися у бухгалтерію. У підсумку встановили, що у фізичних осіб наявні оригінали накладних, які підтверджу-

ють факт придбання ВРХ за значно вищими цінами, аніж ті, що відображені в офіційних накладних. Окрім того, з'ясувалося, що двом фізичним особам продано ВРХ, але кошти від реалізації на підприємство так і не надійшли.

Тоді СГПП «Несвіч» звернулося до правоохоронних органів, було відкрито кримінальне провадження та проведено досудове розслідування, за результатами якого справу щодо обвинувачення Удот Н. М. за кількома статтями Кримінального кодексу України було передано до суду.

«На першій «операції» пані Удот заробила 2620 грн.»

20 вересня 2018 року Луцький міськрайонний суд прийняв рішення визнати громадянку Удот Н. М. винною у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1, 2 ст. 190, ч. 2, 3, 4 ст. 358 Кримінального кодексу України, та призначив їй остаточне покарання у вигляді позбавлення волі на 2 роки. Однак у зв'язку із закінченням терміну давності та у зв'язку з амністією жінку звільнили від покарання. Суд зобов'язав шахрайку відшкодувати СГПП «Несвіч» 465 505 гривень заподіяної матеріальної шкоди. ■

■ У всіх на вустах

Порошенко здобуває автокефалію для України

Томос для національної Церкви — це як Акт проголошення незалежності для держави

Володимир МАНЬКО,
політичний експерт

Звершилося. 27–29 листопада у Константинополі відбувся Синод Вселенського Патріархату, на якому українське питання було вирішено. По-перше, затверджено текст Томосу про автокефалію православної церкви. По-друге, підготовлено проект Статуту цієї церкви, частиною якого має стати й Томос.

Патріарх Варфоломій незбаром визначить дату проведення об'єднавчого собору в Україні, на якому буде затверджено Статут і обрано предстоятеля. Він і вирушить на береги Босфору — отримати Томос. Зі слів представників Константинополя, більше зібрань Синоду з приводу українського питання не потрібно. Мрію народу про власну усім світом визнану церкву втілено в життя.

Далі справа за українською православною громадою. Потрібно об'єднатись і провести собор. Дві конфесії, а саме УПЦ КП та УАПЦ готові до об'єднання. А ось УПЦ МП — поки що ні. Більшість єпископів на власному (сепаратному) соборі вирішили не входити до нової церкви. Більшість, але не всі. Ряд єпископів з УПЦ МП неодмінно будуть присутні на об'єднавчому зібранні.

Але церква — це не лише єпископи, митрополити та патріархи. Базовою одиницею є приход (парафія), яка складається з батюшки та парафіян. І хай вони не стоять осторонь історичних процесів повернення автокефалії українській церкві. Люди мають висловлювати свою позицію і підштовхувати священників до об'єднання. Бо допоки буде в одного українського народу кілька православних конфесій?

Тож після створення Помісної церкви й отримання Томосу УПЦ МП залишиться поза межами нових церковних реалій і, можна припустити, поза межами канонічності. Ця конфесія, очевидно, має припинити існування, а те, що залишиться на її місці, буде зареєстровано як філія РПЦ в Україні.

” Московські ФСБшники та церковники - хто в погонах, хто в рясах, хто в хрестах, хто в лампасах - намагалися зірвати надання Томосу Україні.

Але Господь був з нами!

Петро Порошенко

Це буде чесно: є українське православ'я і є російське. Усе повинно вирішуватись виключно у правовому полі. Жодних насильницьких дій влада обіцяє не допустити. Якщо

час, коли донецькі й луганські батюшки цієї конфесії благословляли бойовиків на війну з ними ж, з українцями. А кримські батюшки подумались благословляти... ра-

« Не розумію, як свідомі українські парафіяни приходитимуть по тайнства до РПЦ в Україні? Це в той час, коли донецькі й луганські батюшки цієї конфесії благословляли бойовиків на війну з ними ж, з українцями. А кримські батюшки подумались благословляти... ракети російської армії. »

десь хтось застосовуватиме силу, то знаймо: це провокація.

Не розумію, як свідомі українські парафіяни приходитимуть по тайнства до РПЦ в Україні? Це в той

час, коли донецькі й луганські батюшки цієї конфесії благословляли бойовиків на війну з ними ж, з українцями. А кримські батюшки подумались благословляти... ракети російської армії. Щоб точніше поцілювали по українських містах та більше вбивали українців.

А ще верховний клір московської церкви в Україні любить розкошува-

ти. Нещодавно журналісти завітали до обійстя намісника Києво-Печерської лаври митрополита Павла. Знімки шокували багатьох. Так розкішно жити священники не мають права. Засновник Києво-Печерської лаври Феодосій Печерський сповідував дуже аскетичне життя та весь час молився. Заповів так жити й своїм послідовникам. Павло ж, судячи з фото, переймається лише збагаченням, і молиться йому ніколи.

Час здобуття Томосу збігається з рядом надважливих в історії України подій. У ці дні, а точніше 1 грудня 1991 року, на референдумі 90% українців обрали політичну незалежність. А 1 грудня 2013 року, після побиття мирних студентів, які виступали за Асоціацію з Європейським Союзом, на Майдані почалася Революція гідності. І абсолютно без перебільшення автокефалію з Томосом можна вважати подією, яка стоїть в одному ряду із зазначеними. Подією, яка символізує здобуття духовної незалежності. Нарешті.

Задаймося питанням: а що такого сталося, що саме зараз Томос став можливий? Прихильність з боку Константинополя? Так. Ослаблення державності Росії і церкви, як її частини? Так. Зійшлися зірки на небі? Може й так. Та все ж головною причиною є непохитна воля чинного керівництва України до боротьби за духовну незалежність і свободу для свого народу. Деякі попередні очільники теж цього прагнули, але так і не змогли наблизитись до здобуття Томосу. Президент Порошенко зумів.

Він бореться за Україну на усіх напрямках. Зміцнює армію, яка увійшла у топ-10 серед європейських країн і готова до відсічі агресору зі сходу. Він очолює дипломатію, яка перемагає кремлівську на усіх міжнародних майданчиках. Через це не може Путін добитися скасування санкцій, які послаблюють його країну. Порошенко негайно й рішуче відреагував воєнним станом на атаку російських човнів у Керченській протоці. Він бореться за Україну й не здається. А тому, хто бореться за правду, — Бог допомагає. ■

РЕКЛАМА

ДО ВІДОМА ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ!

Виконавчий комітет Луцької міської ради відповідно до рішення від 21.11.2018 № 745-1 «Про оператора електронних систем» оголошує конкурс на відбір оператора електронних систем у місті Луцьку.

Умови проведення конкурсу викладені в додатках №№ 2, 4 та 5 до вищезазначеного рішення виконавчого комітету, що розміщені на офіційному сайті Луцької міської ради у розділі «Регуляторна політика» (<https://www.lutskrada.gov.ua/pages/reiestr-rehuliatornykh-aktiv>).

Для участі у конкурсі претендент подає наступні документи: заяву на участь у конкурсі із зазначенням переліку документів (додаток 1 до Порядку);

- довідку про претендента із зазначенням керівника, місця реєстрації, коду ЄДРПОУ, контактних даних, інформацію про відсутність заборгованості по кредитах;

- підтвердження повноважень представника претендента на участь у конкурсі (довіреність, наказ про призначення або копію витягу із протоколу зборів засновників);

- витяг з Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців;

- засвідчені заявником копії статуту (для юридичних осіб), документа, що посвідчує особу претендента (для фізичних осіб);

- довідку з органів Державної фіскальної служби України про відсутність заборгованості з податків, зборів, платежів, що кон-

тролюються органами доходів і зборів, дійсню на момент подачі документів;

- наявність документально підтвердженого досвіду виконання робіт з встановлення та експлуатації ІТ-технологій на транспорті (GPS-навігація, АСООП, візуального та звукового оголошення зупинок, «розумних зупинок» громадського транспорту тощо);

- конкурсну пропозицію із зазначенням шляхів впровадження і обслуговування АСООП, наявну матеріально-технічну базу, розрахунок величини винагороди оператора за здійснення своєї діяльності;

- оригінал або завірену копію довідки (витягу), виданої уповноваженим органом, про те, що службу (посадову) особу учасника конкурсу, уповноважену на підписання договору, не було засуджено за злочин, вчинений з корисливих мотивів, судимість з якої знято або погашено у встановленому законодавством України порядку;

- копію авторського права на АСООП;

- повну інформаційну довідку з Єдиного реєстру підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, сформовану не раніше ніж станом на день подачі документів;

- довідку про наявність працівників відповідної кваліфікації, які мають необхідні знання та досвід;

- копію сертифіката якості забезпечення безпеки даних стандарту PCI DSS не нижче другої категорії;

- підтвердження наявності необхідних фінансових ресурсів та (або) можливості їх залучення.

Всі документи подаються в оригіналах або належним чином завірених копіях. Документи, які надійшли до організатора після встановленого строку, не розглядаються. Інформація, що міститься в документах, поданих претендентами для участі у конкурсі, повинна бути достовірною на момент подання документів для участі у конкурсі.

Документи для участі в конкурсі нумеруються, прошиваються, підписуються уповноваженою особою претендента та скріплюються печаткою із зазначенням кількості сторінок цифрами та словами. Документи подаються претендентом у запечатаному конверті з позначкою «Для участі в конкурсі з визначення оператора електронних систем у м. Луцьку, назва претендента, код ЄДРПОУ, юридична та фактична адреса».

Перший етап конкурсу відбудеться **05.02.2019 об 11.00** у приміщенні за адресою: м. Луцьк, вул. Богдана Хмельницького, 19.

Документи для участі в конкурсі приймаються у робочі дні з 8.30 до 17.00 (по п'ятницях до 16.00), крім вихідних та святкових днів, в управлінні транспорту та зв'язку Луцької міської ради за адресою: м. Луцьк, вул. Богдана Хмельницького, 21, каб. 303. Останній термін подачі документів **30.01.2019 до 17.00**.

Ознайомитись з умовами конкурсу можна в управлінні транспорту та зв'язку Луцької міської ради (вул. Богдана Хмельницького, 21, каб. 303, тел.: 720353, 777919) та на офіційному сайті Луцької міської ради у розділі «Регуляторна політика» (<https://www.lutskrada.gov.ua/pages/reiestr-rehuliatornykh-aktiv>).

■ У номер!

ДОБРА НОВИНА
ДЛЯ ГІРНИКІВ

Уперше за останні чотири роки шахті «Бужанська» виділили 2 500 метрів конвеєрної стрічки та прохідницький комбайн для підготовки нової лави

Алла ЛІСОВА

Хоча техніка не нова, а після капітального ремонту, та все ж, на думку спеціалістів, здатна «осилити» 16 тисяч метрів кубічної породи та близько 800 метрів проходки. Це дасть можливість, за оптимістичними прогнозами, з нового року вийти на новий рівень видобутку вугілля.

До слова, з початку місяця виробничі плани там виконуються всього на 7,7%. Справи поліпшаться, якщо повноцінно запрацює нова лава. Запасів чорного золота на «Бужанській» має вистачити не менш як на 6 років. Керівництво ДП «Волиньвугілля» зацікавлене, аби копальню розвивати, адже невідомо, скільки часу добуватимуть вугілля на дев'ятій шахті. А добудова десятої, на жаль, опинилася під великим знаком питання. ■

РОЗШУКУЮТЬ
ІНОЗЕМЦЯ

Минулого вівторка до поліції надійшло повідомлення від Луцького національного технічного університету про зникнення студента

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

З'ясувалося, що в останні 4 дні на заняттях відсутній третьокурсник 28-річний Дубе Гврт (на фото) — громадянин Республіки Зімбабве, який проживав у гуртожитку на вулиці Данишина. Працює слідчо-оперативна група. Відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України. Поліція просить громадян, яким щось відомо про можливе місце перебування іноземця, невідкладно повідомити про це за номерами телефонів: (03322) 24-42-98, +380991420382 або на лінію 102. ■

■ Із перших уст

«Напередодні виборів багато господарських питань в області стануть заручниками партійних інтересів»

Володимир Бондар у Волинській обласній раді очолює фракцію «Солідарності». Президентська сила у «парламенті» краю перебуває в меншості і налічує 13 «бійців». Досвідченого політика, який свого часу носив значок нардепа, а також був головою облдержадміністрації, обрано в окрузі № 32 (Ратнівський район). На сесійні засідання йому доводиться приїжджати зі столиці, адже нині він займає посаду заступника голови Держагентства лісових ресурсів України

Леонід ОЛІЙНИК

ОБЛРАДА МАЄ ВИРІШУВАТИ ЖИТТЄВО ВАЖЛИВІ ПРОБЛЕМИ РЕГІОНУ, РЕШТА — ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МІСЦЕВИХ ГРОМАД

— Верховна Рада ухвалила держбюджет. Коли, на вашу думку, варто очікувати прийняття обласного кошторису, які проблеми можуть виникнути на цьому шляху?

— Поки у підготовці до увалення обласного бюджету я не бачу жодних «підводних каменів». Депутати працюють у комісіях. Державний був прийнятий вчасно, тому облраді вистачає часу. Втім, якби виникли якісь колізії (таке вже траплялося), то можемо бути впевнені, що бюджетна сфера забезпечена заробітною платою, виплачуватимуться усі захищені державою статті. Жодної катастрофи не станеться.

— Згідно з вашим звітом, торік серед іншого ви переймалися ремонтом дитсадку, системи опалення у школі, будівництвом соціального житла. Все це проекти, що реалізуються за кошти платників податків, і тут виникає питання розподілу пріоритетів. Як ви його для себе вирішуєте?

— Ще працюючи головою облдержадміністрації, вважав і вважаю, що місцеві ради мають спиратися насамперед на власні бюджети. 50 відсотків видатків обласної скарбниці, а то й більше, має бути спрямовано на об'єкти обласної комунальної власності, про які ніхто, крім нас, не подбає. Мені приємно, що мої колеги повертаються до цієї політики. Є об'єкти та напрямки, які потребують першочергової уваги: знакові проекти, довгобуду, які необхідно завершувати, а вже потім братися за нові ініціативи. На жаль, значна частина депутатів не дотримується цього принципу, часто наполягає, що кошти варто розподілити по округах, а стратегічні об'єкти фінансувати за залишковим принципом. Я впевнений, що цей підхід неправильний — втім добре, що й облдержадміністрація, і керівництво облради це розуміють.

— Чимало ваших запитів стосувалося ремонту доріг, і з цим звертаються чи не всі обранці. Як нині оцінюєте ситуацію на волинських шляхах? Хто має подбати про розбиті дороги в районах і селах області?

— Логіка розвитку органів місцевого самоврядування

Володимир Бондар: «Далекоглядні політики вміють домовлятися».

передбачає, що варто розподілити не лише ресурси, а й відповідальність. Нині територіальні громади отримали додаткове фінансування через систему субвенцій, систему прямих надходжень: податків, що збираються на місцях. Тому питання місцевих доріг мають вирішувати самі ж громади, фінансуючи їхне відновлення з власних бюджетів. Зрозуміло, що коштів не вистачає. Отож варто насампе-

« На Волині від видобутку бурштину пошкоджено 16 гектарів лісу, а на Рівненщині — 4000. »

ред подбати про наповнення скарбниці, формувати базу надходжень. На жаль, досвід показує, що голови цим не займаються або ж роблять це дуже інертно, часто не хочуть сваритися з людьми, бояться, скажімо, області податком на нерухомість, бо це, мовляв, позначиться на популярності. Щодо стану доріг, то, думаю, волиняни погодяться, що за основними напрямками шляхою покриття належно відновлено: дороги на Львів, Київ, Володимир-Волинський та Ковель у пристойному стані. Між селами, в містах, у районах, звісно, є проблеми.

НА ЗДОРОВИЙ ГЛУЗД ДЕПУТАТІВ ПІД ЧАС ВИБОРЧОЇ КАМПАНІЇ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ЛИШЕ СПОДІВАТИСЯ

— Невдовзі президентські вибори. Як, на вашу думку, це позначиться

на роботі обласної ради, адже місцеві обранці, хоча й не мають повноважень ухвалювати політичні рішення, представляють певні партії, а відповідно — і кандидатів на головну посаду в країні?

— На жаль, політична складова в роботі облради досить висока, тому напередодні виборів багато господарських питань стануть заручниками партійних інтересів. Думаю, що конструктиву буде менше. Сподіваюся, щоб хоча б під час увалення важливих для області доленосних рішень ми зуміємо домовитися, знайти компроміс.

— А цей депутатський склад здатний домовлятися та хоча б частково ігнорувати інтереси політичних штабів?

— Це залежить від ключових гравців облради: чим більше вони будуть налаштовані на компроміс, тим ситуація в представницькому органі краю ставатиме стабільнішою. Я вірю у здоровий глузд, але поки що це лише сподівання.

— Ваша фракція перебуває у політичній меншості, чи є у вас змога впливати на прийняття рішень?

— Як казав Черчилль, демократія — погана форма правління, однак нічого кращого людство наразі не придумало. Більшість завжди має більше прав порівняно з меншістю. Це природно. Втім, вона бере на себе вирішення всіх питань і несе за це відповідальність. Якщо більшість далекоглядна, мислить стратегічно, то враховує думки меншості в ухваленні рішень. На жаль, в обласній раді цього скликання спершу не дотримувалися такого принципу, лише з часом трішки почали дослухатися, хоча й досі «шапкозакидання»

є, мовляв, ми все знаємо, все вирішимо, нам ніхто не потрібен. Я впевнений, що це неправильно, адже кожен депутат представляє позицію своїх виборців, і їй потрібно враховувати.

ВОЛИНЯНИ ВБЕРЕГЛИ ЛІС ВІД «БУРШТИНОВОЇ ЧУМИ»

— Цієї осені протестувальники, серед яких були й ваші колеги по депутатському корпусу, вимагали відставки керівників обласного управління лісового і мисливського господарства. Прокоментуйте ситуацію як обранець громади й водночас як заступник голови Держагентства лісових ресурсів України.

— Якщо є критика і, звісно, коли вона конструктивна, то це напрямок, у якому варто вдосконалюватися, над ним працювати. Я достатньо високо оцінюю роботу керівників обласного управління, адже маю змогу порівняти ситуацію в різних регіонах. Не буду приховувати проблеми, виправдовувати помилки, адже вони є, зокрема у підборі кадрів. Втім, я не почув переконливих аргументів щодо звільнення очільників відомства. Коли це було справді доречно, такі рішення ухвалювалися. Багато хто думає, що на місці начальника обласного управління можна лише «загрібати» ресурс, проте вони не бачать реальної роботи. Давайте проаналізуємо розмір заробітної плати, рівень розвитку підприємств, звернемо увагу, що на Волині від видобутку бурштину пошкоджено 16 гектарів лісу, а на Рівненщині — 4000, і є ще багато інших маркерів, які вказують, що в області лісівники добре працюють на своїх посадах.

МИ НІКОЛИ НЕ ЗМОЖЕМО ВІДДАТИ ЇМ БОРГ

— У країні війна, понад дві сотні волинських сімей втратили своїх рідних. Наскільки добре організована в області системна підтримка цих людей, а також захисників, що повернулися з фронту?

— Ми ніколи і, на жаль, нічим не зможемо компенсувати втрату українцям, у яких війна забрала близьких людей, чи захисникам, котрі втратили своє здоров'я на фронті. Тому скільки б не було організовано допомоги, вона буде недостатньою. Вважаю, що влада — і центральна, і регіональна — завжди повинна мати в полі свого зору сім'ї наших героїв, особливо їхніх дітей, і підтримувати їх. Безперечно, взяти цих людей на повне державне утримання доволі складно. Але забезпечити всі нагальні їхні потреби ми зобов'язані. У лісівничій галузі ми налаштуємо так керівників, щоб сім'ї усіх працівників, які пішли захищати Україну, були охоплені особливою увагою. ■

Допоможу зняти ваш автомобіль з обліку в Польщі.
Тел. 0977499740.

Газове обладнання, запчастини. Комплектація систем опалення, монтаж, доставка.
м. Луцьк.
Тел. 050 736 93 28.

Трибуна депутата

«ШКОДА, ЩО НЕ ДОВЕЛИ ВАЖЛИВИХ СПРАВ ДО ЛОГІЧНОГО КІНЦЯ»

Рік, що минає, — в оцінці депутатів фракції «Батьківщина» Волинської обласної ради

Роксолана ВИШНЕВИЧ

**ГАЛИНА ЙОВИК,
ДИРЕКТОР ЗОШ І — ІІ
СТУПЕНІВ
СЕЛА ГІШИН
КОВЕЛЬСЬКОГО РАЙОНУ:**

— Як і попередні, 2018-й видався складним. Для мене найголовнішим було виконання запитів і звернень виборців. Як і мої колеги по фракції, старалася бути присутньою на всіх сесійних засіданнях. А перед кожним із них скрупульозно вивчала питання порядку денного, зважувала, як голосувати. Адже за мною — люди, котрі цікавляться, які рішення приймає обласна рада. Усі вони однаково важливі для них.

Пригадую, як із керівником Ковельської філії ПрАТ «Волиньобленерго» з'ясувала, чому в окремих населених пунктах напруга є надто низькою, селяни скаржилися, що ввечері нічого неможливо робити. Допоміг, за що люди дуже вдячні. Тішить, що врешті відремонтували одну з вулиць у селі Воля, де восени і навесні було проблемно проїхати. А що не вдалося? Вважаю, що в області слід розробити й відповідно профінансувати програму щодо дотримання законодавства у сфері цивільного захисту, пожежної і техногенної безпеки в навчальних закладах Волині. Переважно порушення виявляють через хронічне недофінансування, в результаті чого страждає навчально-виховний процес. Але найголовніше — на небезпеку наражаються наші діти. А цього ми не повинні допустити. Тому наступного року й далі лобюватиму це питання, аби прийняли відповідну програму.

**АНДРІЙ ТУРАК,
ДИРЕКТОР ПОСП
ІМЕНІ Т. ШЕВЧЕНКА
СЕЛА УГРИНІВ
ГОРОХІВСЬКОГО
РАЙОНУ:**

— До чого зводиться наша депутатська роль у сесійній залі? Правильно, в інтересах волинян, які нас обирали, приймати рішення, особливо ті, які стосуються розподілу коштів. Шкода, що їх недостатньо. Наша область — дотаційна. А надходження в бюджет від перевиконання планових показників зовсім невеликі. От і ламаємо списи на всіх засіданнях навколо одного: як поділити наявне так, щоб, як кажуть, і вовки були ситі, і вівці цілі. А це зробити складно. Отож, дуже шкода, що нам, попри великі потуги, не вдалося завершити розпочате, аби

питання блокується на тому рівні, де ми не можемо вплинути. Радує, що завдяки митному експерименту та новоствореному дорожньому фонду вдалося підняти з руїн наші дороги. Правильний напрямок вибрано, але рухатися далі нам не дає змоги відсутність грошей. Добра програма щодо оновлення лікарських амбулаторій завдяки підтримці Світового банку. Але тут хотілось би бачити більшу активність громад і депутатів місцевих рад. Бо ніхто не буде підносити готове на гарному блюдечку з голубим бережком. Це треба робити самим. І активніше брати участь у конкурсі місцевих ініціатив.

**ВАСИЛЬ СТОЛЯР,
ДИРЕКТОР
КП «ВОЛИНЬ-
ПРИОДРЕСУРС»:**

— Мене найбільше турбує те, що на Волині прийнято чимало важливих програм, але вони через відсутність коштів не виконуються або виконуються частково. Серед них я як голова постійної комісії з питань екології та раціонального використання природних ресурсів виділив би ті, що стосуються безпечного навколишнього середовища. Парадокс: корисні копалини на Волині є, а добути їх, аби заробити для тієї ж екологічної безпеки гроші, не можемо. Взяти хоч би сміттєпереробні заводи, потреба в яких на Волині дуже гостра. Державних фінансів явно недостатньо. Нинішнього року змінили співвідношення в розподілі екологічного податку, в результаті чого в область надходить лише 35% від усієї його суми. Фактично це лише 4 млн гривень. Чи реально побудувати за такі кошти 5 сміттєпереробних комплексів, як записано в програмі? Інвестори, як відомо, до нас не поспішають. А місцеві громади теж зайняли пасивну позицію в цьому питанні: кладуть гроші на депозит, вичікують, не поспішаючи їх використовувати на благо людей.

Є небезпека того, що припинить діяльність підприємство «Волиньторф» у Маневичах. Шкода, що до цього доклав руки колишній керівник обласної виконавчої гілки влади. Я вважаю, що це ніщо інше, як державна зрада, бо шкодить всім волинянам. Тут, на жаль, більше спрацьовує не господарський, а політичний інтерес. А це ні до чого доброго не приведе.

**АНАТОЛІЙ БУСЬКО,
ДИРЕКТОР ТОВ
«ДОФ АРБО»,
м. КАМІНЬ-
КАШИРСЬКИЙ:**

— Як задоволений роком, що минає, бо вдалося виконати те, що запланував. По-перше, за рахунок коштів обласного, міського та районного бюджетів нарешті відремонтували об'їзну вулицю Ватутіна в Камени-Каширському, про яку безрезультатно говорили десятиріччями. По-друге, вдалося також завдяки коштам благодійного фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» реконструювати міський стадіон, збудований ще за Польщі.

Свою депутатську діяльність зосереджував ще на одному напрямку — особистому прийомі виборців. Моя громадська приймальня працює щодня, помічник вислухає кожного, занотує проблему, з якою звертається людина. Левова частка усіх питань — потреба в коштах на лікування. У році, що минає, матеріальна

допомога з депутатського та мого особистого фонду становила понад 200 тис. гривень.

**АЛЛА ЛІСОВА,
РЕДАКТОР ВІДДІЛУ
ЕКОНОМІКИ
«ГАЗЕТИ ВОЛИНЬ»:**

— Моя депутатська діяльність усі роки нерозривно пов'язана з журналістською. Адже дуже часто люди звертаються за захистом своїх прав у редакцію газети, як в останню інстанцію. Коло питань — дуже широке: від неправильного нарахування комунальних платежів, сімейних конфліктів до незадовільного розслідування кримінальних злочинів, несправедливого звільнення з роботи, невиплати зарплат. Мое завдання — не пропіаритися зайвий раз із депутатської трибуни, тому й не дуже часто беру слово, а реально допомогти людині. Публічно озвучую на сесіях запити лише тоді, коли вкрай потрібна підтримка колег. Протягом року доводилося і це робити.

Спільними зусиллями вдалося отримати кошти з обласного бюджету й частково, в найбільш критичних місцях, демонтувати облицювальну плитку й зро-

«Затягування строків введення в експлуатацію такого стратегічного об'єкта, як шахта, вимагає з кожним днем збільшення видатків.»

бити ремонт фасаду однієї з найбільших шкіл шахтарського міста — ЗОШ № 2.

На прохання гірників та керівників профспілкових організацій порушувала питання щодо недопущення закриття діючого дев'ятого вугільного підприємства та гострої необхідності добудови шахти № 10. На сесії депутати підтримали звернення до керівників держави, профільного міністерства. На жаль, часто проблеми «низів» залишаються голосом волаючого в пустелі. Якщо шахта № 9, хай небагато, але й досі видає на-гора якісне вугілля, то ситуація на новобудові — близька до катастрофічної. 25 млн гривень, закладених у бюджеті-2019 — це ніщо порівняно з потребами на її завершення. А затягування строків введення в експлуатацію такого стратегічного об'єкта вимагає з кожним днем збільшення видатків. І що найгірше — кращі фахівці звільняються і їдуть за кордон. Як протидіяти цьому процесу — може сказати хіба що тільки прем'єр-міністр разом із народними депутатами.

Багато важливих для волинян питань, які стосуються діяльності суб'єктів ЗЕД (зовнішньоекономічної діяльності), конфлікту прибужан навколо розпайованих прикордонних земель, побудови нових терміналів тощо, вдалося розглянути й прийняти дієві рішення на комісії з питань міжнародного співробітництва, зовнішньоекономічних зв'язків та інвестицій, у якій працюю. Тішить те, що завдяки депутатському фонду вдалося допомогти більш як тридцяти нововолинцям придбати необхідні медикаменти, пролікуватися у спеціалізованих лікувальних закладах. ■

● 63, 5 млн грн виділив Євросоюз на каналізацію біля Світязю. Ці кошти надійшли до бюджету згідно з грантовим договором щодо реалізації проекту «Покращення екологічної ситуації в Шацькому національному природному парку шляхом каналізування населених пунктів навколо озера Світязь» у рамках Програми трансграничного співробітництва «Польща—Білорусь—Україна 2014—2020 рр.». Депутати Шацької райради на позачерговій сесії внесли відповідні зміни до районного бюджету.

● 70 бригад «швидкої» допомоги на Волині можуть не доїхати на виклики до хворих через проблеми з паливом. За словами виконавця обов'язків головного лікаря обласного Центру екстреної допомоги і медицини катастроф Володимира Шмеля, на автозаправках не хочуть обслуговувати їх за талонами.

● «Укрзалізниця» звернулася до Камінь-Каширської міської ради з проханням дозволити закриття залізничної станції в місті, яка використовується для обслуговування товарних потягів. Основний клієнт, котрий відправляє звідси потяги, — місцевий лісгосп. Підприємство за останні 6 місяців завантажило лісодеревиною лише 70 вагонів, вивантажило 73. Тож таке господарювання нерентабельне.

● У Вараші учням школи № 4 пропонують харчування у вигляді «шведського столу». Це дасть змогу дітям спробувати різні страви або обрати з кількох запропонованих на свій смак. Так їх годуватимуть уже з початку наступного року, одразу після зимових канікул. ■

РЕКЛАМА

П.П. БУРМАКА Н. П.
8, 15 та 22 грудня
відбудеться індивідуальний прийом лікарями
ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ ТА ЗАЙВОЇ ВАГИ**
лікування - анонімно

м. Луцьк, просп. Волі, 6
(Федерація профспілок),
www.nadiya.com.ua,
тел. (0332) 75-11-75, 20-05-55,
моб.: 095-808-20-53, 98-388-88-36,
063-241-25-51.
м. Рівне, тел. (0362) 43-57-58.
Центральний офіс: Черкаси, вул. Крупської, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28.

Ліцензія Сервіс АБ № 538382

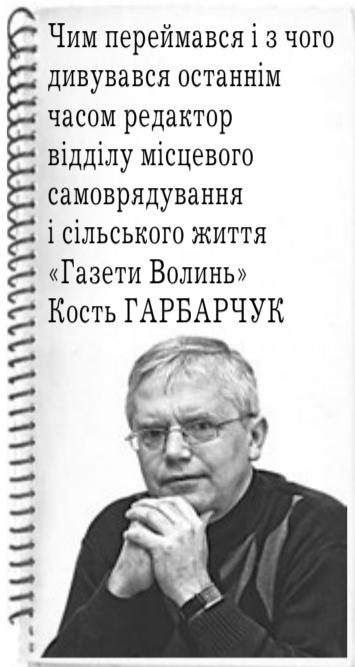
«Місцеві громади зайняли пасивну позицію: кладуть гроші на депозит, вичікують, не поспішаючи їх використовувати на благо людей.»

запрацювало комунальне підприємство «Волиньприродресурс», яке, за оцінками фахівців, і мало б додати до загального бюджетного пирога. Не можемо подолати перепони, щоб запрацював «Волиньторф». А це, як відомо, — альтернатива газу, який через високу ціну висмоктує всі соки в підприємств та організацій. Тобто ходимо по грошах — і неспроможні їх підняти. Та тут не вина депутатів облради —

■ Редакційний щоденник

ЯК Я «ЛОВИВ» АМЕРИКАНСЬКІ ЛІТАКИ НАД ЧОРНИМ МОРЕМ І ТУРЕЧЧИНОЮ

Фото з особистого архіву Костя ГАРБАРЧУКА.

Чим переймався і з чого дивувався останнім часом редактор відділу місцевого самоврядування і сільського життя «Газети Волинь» Кость ГАРБАРЧУК

...СПОГАДАМИ
ПРО СПЕКОТНЕ ЛІТО
1982-го

Нещодавно, маючи тижневу відпустку, прибирав у книжкових шафах і знайшов кілька армійських блокнотів із записами та віршами і свій «дембельський» альбом. Гортаючи їх, згадував службу в радянській армії. Було це давно, ніби в іншому житті: з травня 1982-го до травня 1984-го. Перші 6 місяців у Ростові-на-Дону, військової частині 12040 «Б» — радіошколі військ протиповітряної оборони. Після «учебки» — півтора року служив у місті Туапсе Краснодарського краю Росії радистом у зенітно-ракетному полку — в/ч 11287.

У моїй пам'яті назавжди закарбувалася найбільш ненависна команда, з якої розпочинається день в армії — крик днювального: «Рота! Подъем!» У казармі зранку панує стійкий та насичений запах двохсот пар солдатських онуч, нереалізованих юнацьких бажань і «вихлопних» газів. Усіх «духів» вишикували, і з нами прийшов знайомитися командир взводу, старший прапорщик Володимир Задорожний — товстий і мордатий. Відразу повідомив, що він «хахол» та й розмовляв із досить відчутним українським акцентом. Так розпочався КМБ — курс молодого бійця. Найбільше комвзводу мордував нас на плацу строювою підготовкою, а спека стояла тоді така, що аж плавився асфальт. Сам ховався в холодочку, а ми тихенько матюкали його й обливалися потом. Від настрою цього обмеженого, але наділеного фактично необмеженою владою чоловіка залежало самопочуття всього взводу. Після вихідних наш командир приходив «чорніший

Під час служби — у підземному бункері.

Таким їхав на «дембель».

чорної землі». Хлопці відразу робили висновок: «Нажрався, сволота, й жінка відмовила, то тепер він нас буде дрючити».

А ще наш «прапор» любляв говорити афоризмами. Ось один із його улюблених: «Человек должен работать над собой, а не распивать вино в парке». Почувши цю фразу вперше, весь взвод розсміявся, точніше, розреготався. А Задорожний дуже розгнівався, його велике лице стало буряковим, і у нас розпочалася «весела» година самопідготовки. Чим більше нас ганяли, тим голосніше ми сміялися. Особливо класно це робити у протигазі.

Подружився з узбеком Нурланом із сусіднього взводу. Він закінчив Ташкентський університет, знав англійську, французьку, арабську мови. А в радянській армії таких розумних не любили, тому його найбільше гнобили, принижували та «діставали» сержанти безглуздими командами. Старшина роти частенько кричав: «Узбекский профессор, на парашу, будешь там по-арабски разговаривать!»

Через місяць служби, за тиждень до присяги, нам нарешті видали зброю. Отримав СКС — самозарядний карабін Симонова 1951 року випуску. Допотопний, але ефектний. Як нам пояснив командир роти, це велика честь, адже саме з такими карабінами стоїть почесна варта біля мавзолею Леніна у Москві. А ми дуже швидко свої СКСи зненавиділи, адже розпочалася багатогодинна муштра: «На плечо! К ноге!»

Цей наказ повинні виконувати всі 200 курсантів радіошколи одночасно й красиво, але так ніколи не виходило, як цього хотіли командири.

...ЩО ТАКЕ «ЗАБИВАТИ КОСЯК» І ЛІТАТИ СЕРЕД ХМАР

Після 20-кілометрового марш-кидка з повною вкладкою на полігон і назад я нарешті відчув, що таке фізична втома. Досі не розумію, чому нас так ганяли, адже готували не десантників, а радистів. З карабіна у мішень я жодного разу не влучив, бо погано бачив. Тому, щоб не зіпсувати показників зі стрільби всього підрозділу, наступного разу взводний відправив мене і ще одного такого ж «снай-

я літаю поміж них. Зате згодом, коли «дур» вийшов, хотілося застрелитися — добре, що ми не мали бойових патронів. Тому дав собі слово більше ніколи в житті не пробувати цієї гидоти.

Перед присягою весь день, лише з перервою на обід, ми мили асфальт щітками й милом, щоб почорнів. Від спеки плац швидко висихав і знову ставав сірим. Класичний армійський марш-кидок. Коли мені на «гражданці» про таке розповідали, я не вірив, аж доки сам не спробував. Шість місяців «учебки» минали дуже повільно, ми вже рахували дні, коли закінчиться наша підготовка й потрапимо нарешті у війська. Перед розподілом до мене в Ростов-на-Дону

«Радянська влада вкрала у мене два роки життя, які я провів у смердючій казармі в товаристві різних людей, звезених із найвіддаленіших куточків Союзу.»

пера» з Дніпропетровська охороняти полігон. Це були кілька годин свободи, тим більше, що мій товариш дав покурити «план». Я дізнався, як «забивати косяк». Для мене, наївного волинського пацана, який до цього читав у газетах, що наркомани є тільки десь там на загніваючому Заході та в Америці, це стало несподіваним відкриттям. Досі пам'ятаю той казково-фантастичний стан ейфорії, який я відчув. Може, тому, що це сталося вперше, ніби зараз бачу небо голубого кольору із рваними клаптиками білих хмаринок, і

приїхали батьки. Це стало справжнім святом після казарми.

...РАКЕТАМИ, ЯКІ ЗБИЛИ НЕ ЛИШЕ ШТАТІВСЬКИЙ ЛІТАК-РОЗВІДНИК,

АЛЕ Й РАДЯНСЬКИЙ МІГ-19
Шістьох курсантів із нашої роти, серед них і мене, відправили у Туапсе, що на Кавказі. На околиці міста в кам'яній горі замаскований командний пункт зенітно-ракетного полку, а вздовж узбережжя стояли дивізіони. Наш підрозділ перебував на постійному бойовому чергуванні. Як радист, я приймав

радіограми про координати і переміщення американських літаків над морем та на військових базах у Туреччині. Радіолокаційні станції фіксували, а їхній рух зображували на величезному прозорому планшеті. Черговий офіцер спостерігав і, коли літаки наближалися до територіальних вод, оголошували тривогу. Американці ж частенько просто дражнилися.

«Завдяки» потужній комуністичній ідеології ми тоді насправді щиро пишалися тим, що служимо й захищаємо свою «радянську батьківщину». Так само, як мої ровесники були переконані, що виконують інтернаціональній обов'язок в Афганістані.

У полку на озброєнні були старі зенітно-ракетні комплекси С-75. Саме такою ракетою над Свердловськом 1 травня 1960 року збили американського пілота Френсіса Пауерса. Нам про це з гордістю розповідав замполіт. Щоправда, тоді ніхто не говорив, що з 14 випущених ракет одна влучила у радянський винищувач МіГ-19, який згорів разом із льотчиком Сергієм Сафроновим.

...ЧИ РОБИЛА АРМІЯ ХЛОПЧАКІВ ЧОЛОВІКАМИ

...У травні 1984-го на залізничному вокзалі міста Туапсе два «дембелі» — солдати гігантської комуністичної імперії, до розвалу якої залишалося лише 7 років, — обнімалися й клялися у вічній дружбі. Я повертався в Україну і прощався зі своїм литовським другом Вальдасом Даткунасом. Він чекав поїзда на Вільнюс. На пероні, неподалік від нас, блював юний лейтенант. Офіцер мав посадити у потяг звільнених у запас бійців та доповісти командирі роти зв'язку. Але ми його так напоїли, що він уже навіть згодився їхати з нами. Містяни не звертали уваги на цих захмелілих від вина й свободи, розхристаних військовослужбовців. Вони звикли до такої картини, яка повторювалася навесні й восени...

У радянські часи існував беззаперечний пропагандистський стереотип, що армія хлопчаків робила чоловіками. Абсолютно не згідний із цим твердженням. Радянська влада вкрала у мене два роки життя, які я провів у смердючій казармі в товаристві різних людей, звезених із найвіддаленіших куточків Союзу. Натомість як компенсацію отримав цільове направлення на підготовче відділення Київського державного університету імені Тараса Шевченка. Отака була ціна моєї армійської служби, як тоді казали «730 днів в сапогах».

Згодом був університет та військова кафедра, а в лютому 1992-го в холодному клубі села Стрїтівка Кагарлицького району Київщини як офіцер запасу я складав присягу на вірність Україні. Розпочиналася нова епоха, але це вже зовсім інша історія. ■

■ А ви як думаете?

ЗА ПЕРЕМОГУ! І МИРНЕ НЕБО!

Ви захищали нашу землю зі зброєю у руках. Який тост вам би хотілось виголосити сьогодні, 6 грудня, у День Збройних сил України?

Ігор ГОРДІЙЧУК,
Герой України,
генерал-майор,
начальник Київського
військового ліцею
імені Івана Богуна
(м. Київ):

— Мій тост — за нашу спільну віру в перемогу над російським агресором. У першу чергу хочу звернутися до захисників, котрі на фронті: не треба опускати рук і впадати у незвіру, ми йдемо важким, але правильним шляхом. Цю дорогу потрібно подолати й перемогти у війні, у нас немає іншого вибору. Також хочу запевнити, що вже підрастає надійна зміна — наші лицісти-богунівці, котрих виховуємо патріотами, з бійцівським характером.

Тарас ГАПОНЮК,
лікар відділення
торакальної хірургії
Волинської обласної
клінічної лікарні,
капітан медичної
служби, учасник
бойових дій на Сході
України (м. Луцьк):

— По-перше, я не люблю пафосу й ніколи не кажу, що «захищав нашу землю зі зброєю в руках». Швидше — зі скальпелем. Та й лопата на війні була для мене не менш «рідним» інструментом. Супроводжуєш колону, під час обстрілу — стріляєш, після нього — виносиш поранених, копаєш «сортувальну яму», щоб мати де надавати їм допомогу. Одне слово, нічого героїчного.

По-друге, не планую гучно святкувати День Збройних сил і проголошувати тости. Якщо матиму вихідний, вимкну телефон і буду відсипатися, бо у відділенні в нас дуже багато роботи. Даруйте, сьогодні я після нічного чергування, а кличуть до хворого. Тому нема часу вигадувати щось мудре. Як і більшість українців, я бажаю всім і собі переможного завершення війни й гідного мирного життя.

Дмитро УРАЄВ,
учасник АТО,
журналіст (м. Луцьк):

— Пригадую, три роки тому саме у ніч на 6 грудня ми з побратимами неподалік Донецька поверталися розвідувальною бронемашиною із завдання і застрягли у болоті. Якраз мороз вдарив... Викликали техніку на підмогу. Чекаємо і думаємо, чи встигнемо до світанку? А спостережні пости ворога ну зовсім близько! Почало розвиднятися, абсолютна тиша — і тут чуємо по рації бадьоре вітання нашого командира із Днем Збройних сил України! Ми тільки перезирнулися. Врятував тоді густий туман... Це лише один епізод із моїх спогадів... А тост я би сказав такий: не втрачати надії, не мати сумнівів, знати, що наша справа свята, і перемога обов'язково буде.

Євген НЕДИЩУК,
голова Поромівського
ОТГ Іванічівського
району, колишній
боєць полку «Азов»
(м. Нововолинськ):

— Мій тост був би такий: щоб ті бійці, котрі зараз захищають нашу землю, повернулися живими й неушкодженими додому, де їх дуже чекають. На п'ятому році цієї неоголошеної війни іншим він не може бути. Як один із тих, хто першим пішов на східні терена України

Фото hlyboka.info.

«На війні найбільше хочеться...»

відстоювати незалежність, скажу: ми ніколи не думали, що в 2018-му зможемо повернутися до стану початку збройного конфлікту. Стоїмо на тих же рубежах, гинуть наші хлопці... Тимчасово окуповані території й далі підконтрольні ворогу, анексований Крим не повернуто... Напевно, якби знали

« Я б підняв тост за те, щоб нікому ніколи не доводилося захищати свою землю зі зброєю в руках. »

тоді, що так буде, наші дії були би іншими, більш радикальними. І не певен, чи дослухалися б до наказів типу «не йдіть вперед», «треба домовлятися» тощо. Не виключаю, що людські втрати були б більшими, однак мали би кращий результат.

Микола ТИШИК,
герой-танкіст,
учасник боїв за Савур-
Могилу, удостоєний
ордена «За мужність»
III ступеня (м. Луцьк):

— Найперший тост, звичайно, — за мирне небо над головою. Щоб сини і дочки, яких чекають з війни батьки, вернулися додому живими й здоровими. Хотілося б згадати тих хлопців, яких, на жаль, нема уже з нами, пом'янути їх. Думаю, висловлю думку і тих, хто воював, воює, і тих, хто чекав і дочекався рідних людей чи втратив їх, коли скажу таке побажання: щоб майбутнє покоління ніколи не бачило того горя, яке нам довелося пережити.

Майя МОСКВИЧ,
ветеран АТО, золота
призерка Ігор
нескорених
(м. Київ):

— Насамперед зауважу, що я не вживаю алкоголю й іншим не раджу. Але якщо вже говорити про тост зі склянкою соку в руках, то моє побажання таке: щоб ми зрештою перемогли! І не лише у цій війні. Зичу перемог кожному в їхніх найменших справах, бо з них народжується все велике. Важливо, щоб ми вміли здолати в собі усе дріб'язкове і насолоджуватися цим. Ці мої побажання,

звичайно, і тим, хто сьогодні на передовій.

В'ячеслав ХІЛЬЧИШИН,
доброволець
батальйону «Айдар»
(м. Сарни Рівненської
області):

— Мій тост — за єдину неподільну Україну, на захист якої ми стали у 2014-му. Саме російська агресія показала, що головні патріоти — звичайні громадяни, котрі без роздумів перші пішли добровольцями воювати і вмирати за свою державу. Ці люди не говорили пафосних фальшивих слів про любов до Батьківщини, а взяли зброю й рушили на Схід. Тому мій тост — за справжніх героїв, не лицемірів у вишиванках, а людей, у яких любов до України в серці.

Василь КОРЕЦЬ,
фахівець з реклами
і туризму
Національного
природного парку
«Прип'ять – Стохід»,
служив у 128-й
окремій гірсько-
штурмовій бригаді
(сmt Любешів):

— Я не вживаю алкоголю, але безалкогольний тост підняв би. У першу чергу — за перемогу. Бо мир на будь-яких умовах нам не підходить. У другу — за здоров'я, щоб кулі минали. І насамкінець — за матеріальне забезпечення (бо нині це важливо). Аби військові мали й амуніцію, і спорядження, і добру зарплату. Щоб думали не про те, як там вдома у близьких із фінансами, а про справу.

Володимир ЧЕРЧИК,
секретар Маневецької
селищної ради
(сmt Маневичі):

— Насамперед бажаю миру. Ще хотілось би, щоб наші Збройні сили були сильними, боєздатними, але не воювали. Щоб інші держави знали, що в Україні достатньо спроможна армія, аби себе захистити. І за це поважали та боялися зазіхнути на нашу територіальну цілісність. Щоб рідні не проливали сліз і нам не доводилося читати статистику про загиблих та поранених, щоб не було війни. Буквально на днях дізнався страшну звістку про те, що зупинилося серце

Діми Ольшевського, ми разом з ним служили...

Війна на Сході триває, спостерігаємо протистояння в Азовському морі, до того ж ми тут воюємо між собою. Хотілось би, щоб справи вирішувалися чесно та справедливо і між людьми не було внутрішньої війни.

Ігор ЛАПІН,
народний депутат
України, доброволець
батальйону «Айдар»
(м. Луцьк):

— Не п'ю. У військових є третій тост, який звучить так: «Помовчимо». Тоді мовчки п'ють за упокій душ побратимів, які загинули. Тому не хотів би говорити ніяких тостів 6 грудня, але якби довелося зібратися, то помовчав би у пам'ять про полеглих.

Михайло ХАРКІВ,
учасник АТО
(с. Скригове
Горохівського
району):

— «За мир!» — це головний тост, який хотілось би виголосити. Найважливіше — щоб війни більше ніхто не бачив. Для мене День Збройних сил України тісно пов'язаний із Міжнародним днем волонтера — 5 грудня, бо якби не допомога свідомих громадян, то, можливо, й армії у нас такої не було б. Люди, які везли на фронт тоннами провізію, одяг, медикаменти, зробили не менше для війська, ніж ті, що сиділи в окопах.

Тарас ЛІТКОВЕЦЬ,
політолог, учасник
АТО (м. Луцьк):

— Я б підняв тост за те, щоб нікому ніколи не доводилося захищати свою землю зі зброєю в руках. Для мене важливіша дата — День захисника України, 14 жовтня. Втім, 6 грудня — День Збройних сил України — також свято. Нарешті ми маємо свою армію, держава повернулася до неї обличчям, і хоча рухаємося повільно, але на правильному шляху.

Василь ШЕНДРИК,
вихователь
Липлянської
спеціалізованої
школи-інтернату,
учасник бойових дій
в Афганістані та в зоні
АТО, командир
взводу «Волинь
1 БТрО» (с. Жидичин
Ківерцівського району):

— Хочеться дочекатися миру. Щоб наші батьки, дружини та діти не проливали сліз. І щоб усі хлопці живими повернулися до своїх рідних.

Віктор МИХАЛЬЧУК,
захисник Донецького
аеропорту
(с. Залісоче
Ківерцівського
району):

— Найперше — здоров'я кожному, хто воював і воює, і з Божою допомогою закінчити війну, повернутися додому. Там (на війні. — Ред.) найбільше хочеться побачити своїх діточок. То я цього хлопцям бажаю. Нам, тим, хто лишився живим, перетерпіти всі болячки. А владі — побороти корупцію, не заробляти на війні, а правильно командувати, щоб швидше настав мир. На війну легко все списати: і погану економіку, і несправну техніку, але не треба списувати людей. Усім нам — терпеливості і перемоги.

Бліц провели
Алла ЛІСОВА, Галина СВІТЛІКОВСЬКА,
Катерина ЗУБЧУК, Сергій НАУМУК, Кость
ГАРБАРЧУК, Олег КРИШТОФ, Олександр
ДУРМАНЕНКО, Лариса ЗАНЮК, Людмила
ВЛАСЮК, Оксана КОВАЛЕНКО. ■

KENTAVR **МОТОБЛОКИ ТА КУЛЬТИВАТОРИ**

ЗАВЖДИ ПЕРШИЙ!

kentavr.ua

(0562) 3-44-555 (099) 23-44-555 (067) 16-11-000

Мінітрактори від 54 000 грн!

3 РОКИ ГАРАНТІЇ

КУПУЙТЕ У ВИРОБНИКА - ЦЕ
 ★ ВИГІДНО!
 ★ НАДІЙНО!
 ★ БЕЗПЕЧНО!

033 27 01 798
067 48 53 994

РОЗРАХУНОК ПІСЛЯ ОТРИМАННЯ

Безкоштовна доставка по всій території України

www.трактора.укр
 www.tdtz.in.ua

Нелегке завдання: знайдете назви 6 ягід?

Призовий фонд 360 000,00 гривень!

ПОШТОРТ

М Н И Ц Ф Ю А Е Н А П Ш Е Ї
 С У Н И Ц Я И К А Р О В И К
 М Е У С Ч О Р Н И Ц Я Ь К У
 А П Е Ї Р О А Я Т А Щ Е А Ц
 Л П
 И О
 Н Л
 А У
 У Н
 З И
 Д Ц
 Б Я Е Г С И О Ж И Н А К А Ж
 Е С Р С М О Р О Д И Н А З У
 Ю О А И С У Т Р З М У А П М
 М С І Р В Е Ж К А Д І Р С Е

1. СУНИЦЯ
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.
 7.

Знайшли? негайно зателефонуйте нам за БЕЗКОШТОВНИМ номером

0 (800) 30-97-15

Ми чекаємо на Ваш дзвінок з понеділка по п'ятницю з 8:00 до 20:00, у вихідні дні - з 9:00 до 18:00.
 (дзвінки в межах України зі стаціонарних і мобільних телефонів БЕЗКОШТОВНІ). Тільки для повнолітніх!

Не забудьте назвати код кросворду - 15350

*ТОВ «С-МЕЙП» є одним із Організаторів маркетингової Акції «Золотий Фонд». Загальна вартість призів до 1 756 000 гривень. Акція діє з 28.06.2018 р. по 27.06.2019 р. на всій території України. В Акції мають право брати участь виключно повнолітні громадяни України, які зробили та оплатили замовлення товарів із Пропозицій Організатора. Повна версія офіційних правил на сайті: www.poshkort.org.ua

Вікторина для прихильників української кухні!

Ваш реальний шанс отримати 450 000 ГРН!

ЗАВДАННЯ: відгадайте назви 7 українських страв та напоїв і впишіть правильні відповіді в порожні клітинки. З букв у позначених кольором клітинках складіть ключове слово й одразу повідомте його операторові за одним із вказаних телефонів.

ПОШТОВИЙ КЛУБ

МУЛЬТИВАРКА КУЛІНАРНІ

Встигніть стати Головним переможцем і вже 27.12.2018 р. отримати 450 000 грн!

Якщо Ви правильно назвете ключове слово впродовж 10 днів, Ви отримаєте мультиварку і велику книгу рецептів У ПОДАРУНОК!

СКАЛАЛИ КЛЮЧОВЕ СЛОВО? ПРОСТО ЗАТЕЛЕФОНУЙТЕ НАМ І ДІЗНАЙТЕСЯ, ЯК ОТРИМАТИ ВИГРАШ!

КОД АКЦІЇ: 20031 (044) 379 16 83 або 0 (800) 50 55 98 КОД АКЦІЇ: 20032

Дзвінки на міський номер БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних телефонів у межах України, з мобільних – згідно з тарифами Вашого оператора; дзвінки на «0-800» БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 8:00 до 20:00, неділя з 9:00 до 19:00)

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ЗАРАЗ!

Вітаємо!

Олександрівна ВИШНЕВСЬКА.

Тобі сьогодні, рідна, – п'ятдесят.
 Із вдячністю я хочу привітати тебе
 За мудрість доччиних порад,
 За вміння всім завжди допомагати.
 За приклад дочки і сестри,
 І твої чудові руки золоті
 Нехай Господь пошле тобі благословення,
 Міцне здоров'я і щасливі дні.
З любов'ю тато
Олександр Арсентійович,
сестра Ірина, племінниця
Анета, подруга Оксана, Люда, Оксана.

Катерині ЖЕНЧУР.

Цими днями 15 років виповнюється дорогій, милій, любій дочці, ласкавій внучці
Катерині ЖЕНЧУР.
 Дорога наша імениннице, бажаємо тобі здоров'я, добра, щастя, веселощів, тепла.
 Залишайся завжди чарівною,
 Нче пролісок білий весною.
 І завжди у відкрите віконце
 Зазирає яскраве хай сонце.
 Хай обходять життєві негоди,
 Подолай швидко всі перешкоди.
 Нехай Господь дарує мудрість, Матір Божа охороняє, а свята Катерина завжди допомагає.
З любов'ю мама, тато, люба бабуся, друзі.

УВАГА! Вітання з фотографією – 270 грн, без фотографії – 220 + 30, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті **www.volyn.com.ua** в рубриці «Многая літа!», від колективів та фірм – 400 грн з фотографією, 350 – без фотографії + 40 грн (за сайт).

*Мастяк на увазі реєстрація участі в акції. **Акція проводиться з 14.12.2017 р. по 27.12.2018 р. на всій території України. Розіграш відбувається 27.12.2018 р. в м. Києві. Призовий фонд акції становить 450 000 гривень. Дана маркетингова акція не є лотереєю, грою (в тому числі азартною або іншою формою азарту), конкурсом або публічною об'єктивною виборочною без оголошення конкурсу в розумінні глави 78 Цивільного кодексу України. Детально про умови акції та місця проведення розіграшу Ви дізнаєтесь з окремого листа. Дане рекламне оголошення є формою опитування і не є рекламою заочного купівельного заходу або пропозицією з придбання товарів за знижковою ціною чи надання будь-якої послуги. Дане рекламне оголошення розміщено з метою визначення зацікавленості потенційних споживачів відносно таких товарів або послуг, а також визначення осіб, які потенційно бажають брати участь у різних маркетингових акціях та інших заходах. Відповідаючи на це оголошення, клієнт дає згоду на подальше використання компанії та партнерами його персональної інформації. 10-денний термін – оригінальний термін для отримання клієнтом товарного каталогу і набору документів інформаційного характеру для подальшої участі в акції. Телефон для дзвінків: (044) 379-16-83 (вартість послуги згідно з тарифами ПАТ «Українка»), ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ. © ТОВ «ПАРІТЕТ МАРКЕТ», а/с № 90, м. Київ, 03300, 2018 р.

ТЕЛЕПРОГРАМА

10 – 16 ГРУДНЯ

Волинь Газета

16 телеканалів

з історією для душі!

■ На поворотах долі

ЯК СТРАШНО КРИЧИТЬ ТИША

Інна, точніше Інна Іванівна — сорок два виповниться через два тижні, відчинила двері квартири. Щойно вона зробила це, як її не надто покарбоване віком обличчя скривила гримаса болю: звуки, що долинали звідусіль, з кожного куточка гарно вмебльованої оселі, які вона чула, щоразу повертаючись у власне помешкання, знесилювали її, тому жінка намагалася бувати вдома якомога рідше і радо користалася пропозиціями шефа поїхати у відрядження — подальше від цих страшних містичних звуків, які різали слух і шматували душу

мого шоу, щоб не чути, як страшно кричить тиша.

Одразу ж сталося маленьке диво. Жажіття, яке переслідувало її вже багато літ, відступило. Страшні звуки розчинилися у стінах.

Інна полегшено зітхнула і пішла на кухню готувати вечерю. Сюди теж долинав голос ведучої: «Молода жінка померла після невдалого аборту».

Інна кинулася до кімнати, вимкнула телевизор. Її біла пропасниця.

«З тієї фатальної хвилини, коли принесла свою дитину в жертву чужому спокою, все лишилось позаду. Посипалися болячки, і від її квітучого вигляду не зосталося й сліду.»

А виявилось, що з тієї фатальної хвилини, коли принесла свою дитину в жертву чужому спокою, все лишилось позаду. Посипалися болячки, і від її квітучого вигляду не зосталося й сліду. Чоловік, захистивши дисертацію, забув про бажання тиші й одружився із сусідкою-продавчиною, яка народила йому сина...

Інна сиділа на дивані, закривши вуха, почувуючись ще більш постарілою, ніж є, ховаючись від крику тиші, пригадавши чийсь мудрі слова: «В домі, де немає дітей, поступово вмирає життя».

Sandra OLEK

От і сьогодні, не встигла переступити поріг квартири, як ці моторошні звуки, які переслідували її вже багато років, полинули до неї із кожної шпаринки, з кожної невідертої пилинки. Не роздягаючись, Інна Іванівна кинулася до телевізора і ввімкнула його на повну, вслухаючись у голос ведучої відомого шоу, щоб не чути, як страшно кричить тиша.

РЕКЛАМА

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ ПАТРУЛЬ

Безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів у межах України, щодня, 8:00-21:00

ТЕЛЕФОНУЙТЕ

0 800 508 008

ЧАС СПРАВЕДЛИВОСТІ

АВЕРС

ЩОВІВТОРКА, 19:00

ЛЯЦЬКО

ПОНЕДІЛОК, 10 ГРУДНЯ

ТБ

УТ-1	ІНТЕР	СТБ	МЕГА	2+2	ТЕТ	UA: РІВНЕ	ЕСПРЕСО	
06:00 ПРОФІЛАКТИКА 14:10 Телепродаж 14:30 РадіоДень 15:00, 21:00 Новини 15:20 Чудогра 15:50 Д/ц «Цікаво.com» 16:20 Лайфхак українською 16:55 По обіді шоу 18:00 Інформаційна година 19:00 Разом 19:30 Д/с «Життя з левами» 20:00 Т/с «Монро» 21:25 UA:Спорт 21:45 Шахтарська зміна 22:15 Розважальна програма з Майклом Шуром 22:55 Складна розмова 23:25 Перша шпальта	02.15 Х/ф «МІЦНИЙ ГОРІШОК» 03.30 М/ф «Острів скарбів» 04.25, 05.30 «Орел і Решка. Шопінг» 05.00 «Тор Шоп» 06.05 Мультифільм 06.15, 22.05 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 «Новини» 07.10, 08.10 «Ранок з Інтером» 09.20, 18.00, 19.00, 01.40 Ток-шоу «Стосується кожного» 11.15, 12.25 Х/ф «ЖАНДАРМ ІЗ СЕН- ТРОПЕ» 13.50 Х/ф «ЖАНДАРМ УНЬО-ЙОРКУ» 15.50 «Чекай мене, Україно» 20.00 «Подобриці» 21.00 «Речдок. Особливий випадок» 23.50 Х/ф «АРФА ДЛЯ КОХАНОЇ»	05:40 Профілактика 06:00 Т/с «Коли ми вдома» 06:45 Все буде добре! 12+ 08:50, 19:00, 23:40 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія» 09:50 Зважені та щасливі 12+ 12:55 Битва екстрасенсів 16+ 15:25 Все буде добре! 17:30, 22:00 Вікна-Новини 18:00 Один за всіх 16+ 20:00, 22:45 Хата на тата 12+	06.00 Бандитська Одеса 08.05, 14.05 Правда життя 09.05 Дика природа Африки 10.05, 17.45 Шалена подорож 11.00 Скеттик 12.00 Брама часу 12.55, 19.40 Речовий доказ 15.00 Великі танкові битви 15.55, 21.45 Половання на рибу-монстра 16.50, 22.40 Ідеї, що перевернули світ 18.40 Гучна справа 20.45 Битва цивілізацій 23.35 Повітряні війни	17:15 Т/с «Доктор Хаус» 23:00 «Орел і Решка. Рай та пекло»	06:00 Мультифільми 08:00 «Помста природи» 09:10, 18:15 «Спецкор» 09:55, 18:50 «ДжеДай» 10:30 Т/с «Опер за викликом-2» 14:30 Х/ф «ХАРЛЕЙ ДЕВІДСОН ІКОВБОВИЙ МАЛЬБОРО» 16:10 Х/ф «САМОВОЛКА» 19:25, 20:30 Т/с «Ментівські війни. Харків» 21:35, 23:20 Т/с «Кістки-3»	06.00 ТЕТ Мультиранок 09.30 Х/ф «ГЕРЦОГ» 11.00 Т/с «Усі жінки - відьми» 13.00, 21.00 Одного разу під Полтавою 14.00, 20.00 Танька і Володька 15.00 Віталька 17.00 Панянка-селянка 18.00 4 весілля 22.00 Готель Галіція 23.00 ЛавЛавСаг3	07.00 Гімн. Ранкове шоу «Добрий ранок» 07.30, 08.00, 08.30, 13.30, 17.00, 19.00, 20.40 Новини 09.00 Публіцистична програма «Своя земля» 09.30 «Спільно» 13.40 Суботня тема 14.10 «Українська читанка» 14.15 Т/ф «Сплундрована пам'ять» 15.00 Д/ф «Сонар» 16.00 Д/ф «Мистецький пульс Америки» 17.10 Д/ф «Пліч-о-пліч» 17.30 Т/с «Незвичайні культури» 18.05 Кулінарно-літературне шоу «Енеїда» 19.25 Тема дня 19.50 КіноWall з Сергієм Тримбачем 20.15 Неосцена з Олегом Вергелісом	00.00, 03.00, 08.30 «Політичний МаринаД» 01.00, 06.30 «Світ на цьому тижні» 02.00, 05.30 «Княжидський» 04.00 «Студія Захід» з Антоном Борковським 05.00 «Міжнародний огляд» з Юрієм Фізером 07.30 «Суботній політклуб» 09.30 «Людина і право» з Борисом Захаровим 09.55, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00 16.10, 17.10, 18.15 Коментар 15.30, 22.30 «Ваша Воля» 19.00 «Великий ефір Василя Зими» 21.00 «Вердикт» з Сергієм Руденком 21.55 «Твій ID-документ» 22.00 «Поліцейська хвиля» 23.00 «#Скандали тижня» 23.30 «Культ. Експрес» з Марією Бурмакою
1+1	УКРАЇНА	ІСТV	К-1	ЗИК	ФУТБОЛ-1	ВОЛИНСЬКЕ ТБ, НОВА ВОЛИНЬ		
06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09:30, 11:15, 12:20 «Одруження наосліп» 13:10 «Міняю жінку» 14:40 «Сімейні мелодрами» 15:40 Т/с «Моя чужа життя» 17:10 Т/с «Величне століття. Нова володарка» 19:20 «Секретні матеріали» 20:35 «Чистоплюс 2018» 20:45 Т/с «За правом любові» 21:45 «Міняю жінку - 14» 23:30 Х/ф «ОБЕРЕЖНО! ПРЕДКИ В ХАТІ»	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні 09:30 Зірковий шлях 11:20 Реальна містика 13:20, 15:30 «Черговий лікар» 12+ 16:00 Історія одного злочину -4 16+ 18:00 Т/с «Виходьте без дзвінка» 19:50 Ток-шоу «Говорить Україна» 21:00 Т/с «Ангеліна» 23:30 Х/ф «ПОТЯГ ДО ПУСАНА»	05:40 Громадянська оборона 06:30, 08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:05 Факти 09:15, 19:20 Надзвичайні новини 10:15 Антисомбі 11:15, 13:20 Секретний фронт. Дайджест 13:50 Х/ф «ПІСЛЯ ЗАХОДУ СОНЦЯ» 16:30 Х/ф «КОМАНДА «А» 20:15 Проревось! 21:25 Т/с «Пес» 22:45 Свобода слова	06:30 «ТОР ШОП» 07:40 М/с «Каспер» 08:00 Т/с «Дорогий доктор» 09:50 Х/ф «ОДИН ДЕНЬ» 11:50 Т/с «Пригоди Геркулеса» 14:15 «Орел і Решка. Навколо світу» 15:15, 22:00 «Орел і Решка. Морський сезон» 16:15, 21:00 «Орел і Решка. Перезавантаження. Америка»	07.00 Перші про головне. Ранок. Дайджест 07.15 Дитяча програма «Ідемо разом» 08.00, 09.00, 11.00 Перші про головне. Ранок. Новини 08.15, 09.10 Д/ф «Дзеркало історії» 09.55, 11.15, 13.15, 16.10, 17.15, 18.10 Перші про головне. Коментарі 12.05 Доказ 13.00, 15.00 Перші про головне. День. Новини 15.15 Пестуни долі 15.20 Між своїми 16.00 Перші про головне. День. Дайджест 17.00, 19.00 Перші про головне. Вечір. Новини 18.00 Перші про головне. Вечір. Дайджест 19.15 VOX POPULI 20.00 HARD з Влащенко 21.00 Перші про головне. Підсумки 21.35 Гра з вогнем 22.30 Гра в	06:00 Борнмут - Ливерпуль. Чемпіонат Англії 07:45 Журнал Ліги чемпіонів 08:15 Олімпік - Десна. Чемпіонат України 10:00 «Великий футбол» 11:45, 17:00, 21:40 Топ-матч 12:00 Мілан - Торіно. Чемпіонат Італії 13:50 Олександрія - Львів. Чемпіонат України 15:40, 22:45 Футбол NEWS 16:05 Журнал Ліги Європи. Прем'єра 17:05 Чемпіонат Італії. Огляд туру. Прем'єра 18:00, 21:35 Передмова до матчу «Ювентус-Динамо(К)» (1997/98). Золота	07.00, 07.35, 08.05, 08.35 «Ранок Нової Волині» 07:30, 08:00, 08:30, 13:30, 17:00, 19:00		

■ Фотофакт

«ЗОЛОТИЙ М'ЯЧ-2018» ВБРАВСЯ У «КАРТАТЕ»

33-річний капітан збірної Хорватії та гравець мадридського «Реала» Лука Модрич (на фото) – володар найпрестижнішої індивідуальної футбольної нагороди!

Беззаперечне домінування аргентинця Ліонеля Мессі та португальця Кріштіану Роналду, які «розігрували» цю нагороду між собою впродовж десяти попередніх років, скінчилося! До того ж Лука Модрич став першим хорватом, який здобув «Золотий м'яч».

Фото: francefootball.fr.

РЕКЛАМА

ГРiН
НАСiНiСiВА
КОМПАНiЯ «ГРiН»

095 672-57-71
098 543-73-00

ПРОПОНУЄМО ПОСiВНИЙ МАТЕРiАЛ:

- ❖ СОНЯШНИКУ:
- ❖ під евро-лайтнінг
- ❖ під гранстар
- ❖ під класичну технологію
- ❖ КУКУРУДЗИ
- ❖ ЯРОГО РiПАКУ
- ❖ ЦУКРОВОГО БУРiАКУ

МiКРОДОБРИВА ТА ЗЗР

nvfgran.com.ua

Послуги гусеничного екскаватора

Можемо працювати в заболоченій місцевості

☎ 0973860671

МiНi-ТРАКТОРИ

www.minitraktor.com.ua

- Гуртові ціни
- Безкоштовна доставка
- Гарантія

(067)98-917-98,
(050)55-256-43,
(050)21-399-31,
(096) 62-626-93

м. Луцьк, вул. Рівненська, 48

■ Світ навколо нас

Фото з особистого архіву Миколи ЯСЮКА.

Троянівці були захоплені красою Полісся.

«ЛЕДВЕ НЕ ЗАПЛИВЛИ В БiЛОРУСЬ»

Вихованці гуртка «Водний туризм» здійснили мандрівку двома річками та шістьма озерами

Микола ЯСЮК, керівник гуртка «Водний туризм» Маневицького РЦТДЮ

Коли водойми вкриваються льодом та легким снігом, саме час згадати приємні подорожі синьооком Поліссям. Цього літа члени гуртка «Водний туризм» Маневицького районного центру творчості дітей та юнацтва, учні троянівської школи Яків та Артем Гайдучики, Павло Зінкевич, Богдана Кравчук, Дмитро і Станіслав Семенюки, Віталій Павлючик, Богдан Туревич, Максим Оверчук, Василь Федоров, заступник керівника гуртка Ніна Ясюк та я вирушили в похід.

Почали рух уздовж кордону каналом, який з'єднує річку Прип'ять та озеро Біле, що межує з Білоруссю. Він виявився красивим і доволі широким, отож усі шість байдарок йшли майже в один ряд. Нас сповільнювало те, що попереду на відстані декількох кілометрів була велика гроза. Протягом походу ми часто спостерігали за подібним, але майже завжди залишалися сухими.

Після одного з поворотів перед нами відкрився краєвид озера Волянське. Продовжили рух, але на воді з'явилися лебеді, здивувившись на які, ми проминули вихід у канал. Ця халепа додала до маршруту декілька зайвих кілометрів. Врешті вихід знайшли. Ось і озеро Святе. Воно значно менше, але дуже мальовниче. Глибина каналу зменшується, від того гребти стає важче.

Вечірньої пори ми зупинились на березі неподалік села Почапи Ратнівського району. А вранці підійшли до шлюзу, що регулює подачу води із річки Прип'ять у канал. Перша серйозна перешкода із перепадом її рівня понад 40 сантиметрів. Мій колега, знаний турист Борис Третевич, розповідав, що на цьому об'єкті можна набрати повний човен води. Але ж мушу сам перевірити. Не встиг повернутися, щоб дістатися рукою водоспаду, як моя байдарка наповнилася щерт'ю. Діти з берега вправно кинули рятувальний канат, почали підтягувати човен до берега. Решту плавзасобів перетягнули через шлюз порожніми і далі рушили Прип'яттю. Село Ветли

на Любешівщині здалося дуже великим, адже річка декілька разів то підходила, то віддалялася від нього.

Попереду ще чималий шлях до місця ночівлі на висоті неподалік Люботина Любешівського району. Ця ділянка приваблює чистими широкими коридорами із немалою глибиною серед високих стін очерету. Здавалося, вони безкінечні. Уже сутеніло, коли ми причалили до берега. Знову розбили табір, і за вечерею діти довго спілкували-

«**Більше тижня в дорозі далось взнаки, але юні туристи веслували з ентузіазмом, адже це було повернення додому.**»

ся та ділилися враженнями.

Третій день був цікавий тим, що гребли до відомого вже нам озера Люб'язь, на якому минулого року були в поході III ступеня складності. Цьогорічний похід I категорії складності протяжністю понад 150 км пролягав Прип'яттю до білоруського кордону та Стоходом (проти течії) аж до нашого сусіднього села Великий Обзир, що в Камінь-Каширському районі. Озеро Люб'язь зустріло нас мілиною, яку утворила річка, виносячи пісок у широке гирло. Зовсім неподалік місце фінішу «Поліської регати», у якій цього року брали участь із заступником головного редактора «Газети Волинь» Сергієм Наумуком.

Зранку продовжили рух річкою із широкими заплавами, а в Хоцуні придбали в дорогу свіжого пахучого хліба. Зупинилися на обід у старовинному селі Сваловичі Любешівського району, де зустрів свого давнього приятеля журналіста Валерія Мельника, який захоплено відгукнувся про нашу цікаву та корисну подорож.

І ось на карті — Стохід. Закінчується територія Національного природного парку «Прип'ять — Стохід», починається Рівненська область. Минувши село Млин підходимо до відомого нам з попереднього походу озера та села Нобель. Несподівано за нами з'явилась величезна змара. Розумію, що рухатись далі небезпечно, тому за вітром уздовж берега дістаємося заплави.

Причалили до затишного місця поблизу селянського господарства та влаштували табір. Наступного дня провели екскурсію селом, до храму, обійшли на байдарках півострів, на якому і розкинувся Нобель.

Перед нами простяглися широкі плеса. Зупинилися пообідати поблизу села Дубчиці. Місцевий рибалка попередив, щоб ми не зайшли на територію Білорусі та вчасно повернули у Стохід уже проти течії. Прип'ять помітно опускала вниз. Гребти майже не було потреби. Декілька кілометрів рухаємося широким неглибоким руслом зі швидкою течією.

Ось і наш Стохід, уже друге русло якого впадає у Прип'ять. Повертаємо і пливемо проти води. Така стрімка течія була до кілометра, після чого річка стала спокійнішою. Перед входом до озера Омит знайшли поворот у невеличкий каналчик. Уранці рушили за маршрутом. Заходили на піщану дюну з дотами Першої світової війни. Потім у Сваловичах повернули на рідний Стохід. Зупинилися на ночівлю біля села Бучин Любешівського району. Неподалік берега тут височіє старовинна церква. Нам люб'язно відчинили храм та розповіли про чудотворну ікону, яка зцілює вірян.

Любешів зустрів нас людьми пляжами. З цікавістю оглядаємо підвісний пішохідний місток до сусіднього села Заріка. Незабутньою для місцевих дітлахів була зупинка на пристані в Оленіному Камінь-Каширського району. Учасники походу по черзі катали їх на байдарках. Більше тижня в дорозі далось взнаки, але юні туристи веслували з ентузіазмом, адже це було повернення додому. Вранці останнього дня мандрівки нікого будити не довелося. Всі швидко зібрали речі і рушили на фініш.

Уже біля вогнища я поцікавився у дітей, чи пішли б вони ще у такий похід. Отримав упевнену відповідь: «Так». Хтось запитав, чи можна річками Прип'ять (через Білорусь) та Стир дістатися у Маневицький район. «Мабуть, це цілком реально», — відповідаю і розумію, що людській цікавості немає меж. А ще переконаний: мої вихованці любитимуть рідний край, отчу землю. ■

Більше фото — на сайті VOLYN.COM.UA

РЕКЛАМА

ЗАХiД АГРО ТЕХНiКА

ВИКОНУЄ РЕМОНТ ТРАКТОРiВ JOHN DEERE:

- Двигуни;
- Кпп;
- Мости.

Тел. 0503833632.
с. Рованці,
вул. Веселкова, 54А.

www.zatechnica.com.ua

СЛУХОВІ АПАРАТИ
(підбір, налаштування)

- КОНСУЛЬТАЦІЯ ЛОРА
- ОБСТЕЖЕННЯ СЛУХУ

м. Луцьк, вул. Шопена, 18,
тел.: (0332)24-55-65, 72-49-64,
(050) 661-68-90, (050) 788-49-49

БЕЗКОШТОВНЕ обстеження слуху, підбір та налаштування слухового апарату у разі придбання.

Самолікування шкодить вашому здоров'ю

■ АртБарикада

Оксана Забужко: «Лариса Косач — це наша козирна карта».

«Господи, як я оцю 200-гривневу купюру ненавиджу — з юною Лесею Українкою...»

У Міжнародному літературному фестивалі «Фронтера», який відбувся у Луцьку, взяла участь наша землячка, письменниця-інтелектуалка, харизматична Оксана Забужко. Її годинна розмова у Палаці культури, як завжди, була цікава, з дотепними та влучними характеристиками історичних подій та політичних діячів

Кость ГАРБАРЧУК

-Я не могла не скористатися запрошенням, щоб укотре відвідати своє найулюбленіше місто в Україні, до якого в мене є дитячий сантимент, — після цієї фрази в залі пролунали оплески, й пані Оксана продовжила: — Я зрозуміла, що лучани люблять, коли я повертаюся сюди. Я рада кожній оказії, намагаюся знайти годинку, щоби походити дорогими серцю місцями. Досить часто останнім часом тут буваю...

Якраз минуло десять років, як вийшла моя книга «Notre Dame d'Ukraine: Українка в конфлікті міфологій». Для мене це була спроба відшукати, відновити обличчя старих традиційних еліт. Іншими словами, української аристократії, провідної верстви, яка брала на себе відповідальність за долю своєї спільноти.

У нинішній Україні на слово «еліти» треба накласти мораторій років на десять. Адже в нас так називають тих, кому вчасно вдалося сісти на радянські грошові потоки і хто живе у форматі «вкрай втік».

Я зустрічаю раз у раз людей, у яких є це почуття відповідальності, але їх немає згрупованих, так би мовити,

в якомусь одному класі, наприклад політичному. Чи, навіть страшно сказати, медіальному, освітньому, тобто воно індивідуально розпорошене.

Розповідаючи про нове видання своєї книги про Лесю Українку, Оксана Забужко зазначила:

— Мені належало пройти за Ларисою Петрівною Косач, однією з найблискупіших європейських письменниць ХХ століття, яка значно випередила свою добу в темах,

пейській традиції і десятима мовами, якими вільно володіла. Ідучи за її дорожньою мапою, я спробувала прочитати-перепрочитати певні речі, і, зрозуміло, це мене поставило в ситуацію досить напруженого діалогу з існуючими інтерпретаціями дівчинки у вінку.

Господи, як я оцю 200-гривневу купюру ненавиджу, і, перепрошую, цього Табачника, який фотографію дівчинки-підлітка у постановочній вишиванці розмістив

«Лариса Косач — людина абсолютно європейської свідомості.»

проблематиці, яка бачила ось ту передвоєнну епоху, що називається в Європі Belle Epoque (прекрасна епоха), від 1871 по 1913 рік включно. Європа перед Першою світовою. Ці дати — це якраз роки життя Лесі Українки. Вона, по суті, і є наша Belle Epoque. Вона є наше європейське представництво. Лариса Косач — людина абсолютно європейської свідомості. Вона в Європі проводила більше часу, ніж в Росії, з її домашнім вихованням на європейській культурі, на євро-

на 200-гривневій купюрі. Холера ясна, та доки ж це триватиме?! Та доки ж ці волинські ліси та доки ж ця «Лісова пісня»? Вибачте, кохані лучани, але ж не можна зводити одну з найблискупіших європейських авторок ХХ століття, людину, яка написала «Касандру» і «Камінного господаря», до якоїсь, прости Господи, Снігуроньки а-ля Островського. Це наша козирна карта, це наша дама, яку ми маємо демонструвати на цілий світ, показуючи, що ми завжди були європейською нацією. ■

■ Спорт

Наші знову б'ють — цього разу Гвоздиком!

Маємо четвертого українського боксера — чинного чемпіона серед професіоналів!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

31-річний харків'янин Олександр Гвоздик (на фото) — чемпіон світу серед професіоналів у напівважкій вазі за версією WBC! За підсумком перших десяти раундів чемпіонського поєдинку з канадійцем гаїтянського походження Адонісом Стіненсоном українець поступався за очками! Проте в 11-му Гвоздику вдається божевільна серія ударів, що відправляє суперника не лише в нокаут, а й у реанімацію (тож побажаємо чоловікові одужання — як це вже зробив у відеозверненні й сам Олександр)! Зауважимо, що Адоніс володів цим чемпіонським поясом упродовж п'яти з

Фото sport.ua.

«В 11-му раунді Гвоздику вдається божевільна серія ударів, що відправляє суперника не лише в нокаут, а й у реанімацію.»

половиною років, і це був його «ювілейний» — десятий захист титулу!

За Олександра Гвоздика особливо радісно ще й тому, що він свого часу таки не досяг аж таких висот у любительському боксі, як його друзі й партнери по збірній Василь Ломаченко (дворазовий олімпійський чемпіон, дворазовий чемпіон світу та чемпіон Європи) та Олександр Усик (чемпіон Європи, світу та володар олімпійського «золота»). У Гвоздика з любительських «регалій» — лише олімпійська «бронза» Лондона-2012. Тож здобутий уже серед професіоналів чемпіонський титул — та ще й нокаутом, та ще й у такому запеклому двобої! — справді грандіозне досягнення Олександра Гвоздика! Козаче, цей титул не дався тобі легко — тож тримай його міцно, впевнено захищаючи під час майбутніх поєдинків!

Ну а що вже у нас тих чинних чемпіонів! Скоро (і дай Боже!) вже й пальців на руці не вистачить, аби перерахувати: Василь Ломаченко (8 грудня вболіваємо за Василія в бою проти пуерториканця Хосе Педраси Гонсалеса!), Олександр Усик, Артем Далакян, а тепер ще й Олександр Гвоздик! ■

РЕКЛАМА

КРЕДИТ

від 10 тисяч до 800 тисяч гривень

м. Луцьк тел.: 098-566-63-71, 066-164-33-72

Детальніша інформація на консультаційному пункті. Не є банківською установою. Бан. № 1988102000034933 від 19.10.2013 ГУРФ

Газета виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск **ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович**

Редакція залишає за собою право літературне редагування наданих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь»-нова чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «Друкується на правах реклами». За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Приймальня 72-38-94	ВІДДИЛИ РЕДАКЦІЇ	
Заступники головного редактора	Місцевого самоврядування і сільського життя	Листів і зв'язків із читачами
Уліцький Василь Михайлович 72-39-89	Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02	Снічук Христина Миколаївна 72-38-94
Світлівська Галина Йосипівна 72-20-07	Інформації	Приватних оголошень
Рузак Петро Макарович 72-38-94	Козюла Мирослава Павлівна 72-61-21	Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32
Римар Микола Анатолійович 72-38-94	Соціального захисту	Спеціальні кореспонденти
Научук Сергій Васильович 72-51-02	Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94	Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94
Відповідальний секретар	Економіки	Криштоф Олег Степанович 72-51-02
Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02	Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78	Фотокореспонденти
Заступники відповідального секретаря	Освіти і культури	Філюк Олександр Миколайович 72-06-66
Харчук Олена Андріївна 72-06-66	Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94	Дурманенко Олександр Олександрович 72-06-66
Бананада Олеся Андріївна 72-06-66	Реклами і маркетингу	
Головний художній редактор	Борох Сергій Іванович 77-07-70	
Міщук Олександр Ярославович 72-06-66		
Головний бухгалтер		
Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07		

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 2600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 5 друк. аркушів

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 61136

Реєстраційний номер
КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

**Тираж 33300.
Замовлення №932.**